

การศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

THE STUDY OF ATTITUDE TOWARD COMPUTER SUBJECT OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS AT SAINT LOUIS
SCHOOL CHACHOENGSAO

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาการศึกษาวិทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2557

KMITL-2014-ED-M-214-033

THE STUDY OF ATTITUDE TOWARD COMPUTER SUBJECT OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS AT SAINT LOUIS
SCHOOL CHACHOENGSAO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2014

KMITL-2014-ED-M-214-033

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2014

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับ
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา
 The Study of Attitude Toward Computer Subject
 of Upper Secondary School Students at Saint Louis
 School Chachoengsao

นักศึกษา

นางสาวหทัยชนก ศรีชนะวัฒน์

รหัสประจำตัว

55631806

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.พรธณี	ลี้จิวัฒน์นะ	
ผศ.ดร.ไพฑูรย์	พิมพ์ดี	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	
ผศ.ดร.ทงศักดิ์	โสวจำสสตากุล	
รศ.ดร.รวีวรรณ	ชินะตระกูล	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

18 เมษายน 2557 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ

ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกนอกระบบได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์
ฉะเชิงเทรา

นักศึกษา

นางสาวหทัยชนก ศรีชนะวัฒน์

รหัสประจำตัว

55631806

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

พ.ศ.

2557

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น และการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่ศึกษาอยู่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 260 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 42 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ทดสอบที (t-test) แบบ Independent Sample วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับสูง
2. นักเรียนที่มีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ทั้งรายด้านและภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ความเชื่อถือได้ 95% และ
3. นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ด้านคุณประโยชน์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อให้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	The Study of Attitude toward Computer Subject of Upper Secondary School Students at Saint Louis School Chachoengsao
Student	Hathaichanok Srichanawat
Student ID.	55631806
Degree	Master of Science
Program	Science Education (Computer)
Year	2014
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Paitoon Pimdee
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Lertlak Klinhom

Abstract

The purpose of this research were to study and to compare the student attitude towards computer subject of Upper Secondary school Students at Saint Louis School Chachoengsao. Samples of this study were 260 students in the second semester 2, academic year 2014, Who were selected by using stratified random sampling technique. The research tool used was a questionnaire consisting of 2 parts. Part I consisted of question about demographic information of the sample. Part II, the 5 rating scales questionnaire, It consisted of 42 items and had a reliability of 0.86. Data were analyzed by mean, standard deviation, independent sample t-test, One-Way ANOVA and multiple comparison of Scheffe' s method. Results were as follows:

- 1) Attitude toward computer subject of students was at high level as a whole and for all aspects.
- 2) There was no significant difference in students who have personal computer with a confident level 95%
- 3) Attitude toward computer subject in usefulness, content, activity, and all aspects with significant difference in the level at 0.05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.ไพฑูรย์ พิมดี อาจารย์ผู้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง จุดบกพร่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร อ.สมิทธ สุขชี ดร.ราชันย์ บุญธิมา และ ดร.วิไลวรรณ วงศ์จินดา ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ภราดาวิทยา เทพกอม ท่านอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ผู้เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ได้ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงคนในครอบครัวทุกท่าน ขอขอบคุณเพื่อนๆ เพื่อนร่วมเรียนนายยาชา มะหะมาน เพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ และรุ่นน้อง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในทุกๆ ด้าน ตลอดมา และขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

หทัยชนก ศรีชนะวัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 เจตคติ.....	5
2.2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.....	19
2.3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	27
2.4 หลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์.....	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.....	51
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมี และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน.....	55
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตาม ระดับชั้นการศึกษา.....	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	59
5.2 อภิปรายผล.....	61
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	66
ประวัติผู้เขียน.....	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติแบบของ Likert	19
2.2	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	38
3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	44
3.2	เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติแบบของ Likert	44
4.1	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน เซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปร.....	50
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเจตคติและลำดับที่ของเจตคติ ที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.....	51
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเจตคติและลำดับที่ของเจตคติ ที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ด้านประโยชน์.....	52
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเจตคติและลำดับที่ของเจตคติ ที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ด้านเนื้อหา.....	53
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเจตคติและลำดับที่ของเจตคติ ที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ฉะเชิงเทรา ด้านกิจกรรม.....	54
4.6	เปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน.....	56
4.7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทราจำแนกตามระดับชั้นการศึกษา.....	56
4.8	ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ด้านที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา.....	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบของเจตคติ.....	8
2.2 รูปแบบความต่อเนื่องของเจตคติ.....	11
2.3 Thurstone's scale.....	17
2.4 Osgood's scale.....	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเราเพิ่มมากขึ้น มีโปรแกรมต่างๆ มากมายที่เข้ามาเป็นสื่อการเรียนซึ่งช่วยเพิ่มการเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างมาก โรงเรียนมัธยมศึกษาเกือบทุกโรงเรียนมีการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้พื้นฐานการใช้งานคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมพื้นฐานต่างๆ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานได้บรรจุหลักสูตรการศึกษาแกนกลางในวิชาคอมพิวเตอร์ ดังนั้นนักเรียนส่วนมากให้ความสนใจในการศึกษาเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เพราะคอมพิวเตอร์เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารของมนุษย์ในชีวิตประจำวันโดยเน้นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำราเรียนในห้องเรียน การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์จึงเป็นการตอบสนองการเรียนรู้ที่ก้าวทันยุคมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นนักเรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีวิชาคอมพิวเตอร์

ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานต่อวิชาคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากลเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในมีความสุข ดังนั้นในการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ การดำรงชีวิตและครอบครัวเป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน การช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน (กรมวิชาการ.2551: 204-205) เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง การออกแบบและเทคโนโลยีเป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของเครื่องใช้วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศการแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การอาชีพเป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการสื่อสารข้อมูล เครือข่ายคอมพิวเตอร์หลักการและวิธีแก้ปัญหา หรือการทำโครงการด้วยกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีทักษะการค้นหาข้อมูล และการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีคุณธรรม และจริยธรรม การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ปัญหา สร้างชิ้นงานหรือโครงการจากจินตนาการ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนองาน เข้าใจแนวทางการเลือกอาชีพ การมีเจตคติที่ดีและเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพ วิธีการทำงานทำ คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับการมีงานทำ วิเคราะห์แนวทางเข้าสู่อาชีพ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ และประสบการณ์ต่ออาชีพที่สนใจ และประเมินทางเลือกในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัด และความสนใจ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทราจึงจัดวิชาคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนทุกระดับชั้นโดยเน้นการเรียนรู้ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์ของวิชาคอมพิวเตอร์ ดังนั้นเจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เพราะถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ก็จะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคตินั้น การศึกษาเจตคติจึงเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ที่จะเป็นผลแห่งความสำเร็จ การมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้าด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพ และมีความสะดวกเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์จึงเป็นวิชาที่สำคัญในการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน ซึ่งคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราหลากหลายรูปแบบทั้งทางตรง และทางอ้อม ดังนั้น การศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์จึงมีประโยชน์อย่างมากมายต่อการค้นคว้าหาความรู้ช่วยให้การเรียนสะดวก และรับส่งข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับชั้น และการมีหรือไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับชั้น และการมีหรือไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ ว่าที่ร้อยตรีเกษรชัย บำรุงธรรม (2551 : 4) มีดังนี้

1. คุณประโยชน์
2. เนื้อหา
3. กิจกรรม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 800 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ที่ขนาดประชากรทั้งหมด 800 คน ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนนักเรียน 260 คน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนประกอบด้วย
 - 1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น
 - 1.1.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 1.1.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 1.1.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 1.2 การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในบ้าน แบ่งเป็น
 - 1.2.1 มี
 - 1.2.2 ไม่มี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ
 - 2.1 ประโยชน์
 - 2.2 เนื้อหา
 - 2.3 กิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ หมายถึง ท่าที และความรู้สึกที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับคุณประโยชน์ เนื้อหา และกิจกรรม โดยวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งนักเรียนมีเจตคติ อาจจะเป็นทางบวก ทางลบ อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ประโยชน์ คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่จะเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เกี่ยวกับการทำงานเป็นระบบความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การประยุกต์ การสร้างโครงงาน และความสามารถในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มพูนความรู้

3. เนื้อหา คือ ความคิดเห็น ความรู้สึก และพร้อมของนักเรียนที่จะตอบสนองต่อเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์ เกี่ยวกับ ทฤษฎี ทักษะปฏิบัติ คำสั่งปฏิบัติการสารสนเทศตารางทำงาน การนำเสนอ การเขียนโปรแกรม และแบบฝึกหัด

4. กิจกรรม คือ ความคิดเห็น ความรู้สึก และพร้อมของนักเรียนที่จะตอบสนองต่อกิจกรรมวิชาคอมพิวเตอร์ ได้แก่ กิจกรรมด้านต่างๆ ทั้งในหลักสูตร และเสริมหลักสูตร ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

5. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่นักเรียนศึกษาอยู่ โดยแบ่งเป็น

5.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6. การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน หมายถึง นักเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านหรือที่พักอาศัย จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

6.1 มี

6.2 ไม่มี

7. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์

ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2556

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับชั้นตอนดังนี้

- 2.1 เจตคติ
- 2.2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา
- 2.3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.4 หลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เจตคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

ศักดิ์ สุนทรเสนี (2531 : 1) เจตคติ (Attitude) มาจากคำว่า “Aptus” ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุงแต่ง (Adaptedness) เดิมใช้คำว่า ทักษะ ต่อมากรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการโดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้ใช้คำว่า “เจตคติ”

Katz, D. (1960 : 63-204) นิยาม เจตคติ เป็นความรู้สึกโน้มน้าวของแต่บุคคลที่จะประเมินสัญลักษณ์สิ่งของ หรือโฉมหน้าโลกของเขา ด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ

Fishbein, Martin and Icek Ajzen (1967 : 6) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วยหรือเห็นชอบ ลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิมิต ถ้าคนมีลักษณะต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซักซ้า อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธ หรือถ้าจะแบ่งให้ละเอียดก็น่าจะมีเจตคติอีกแบบหนึ่ง คือรู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง เรียกว่า เจตคติแบบกลาง

Mehrens, Wiliam A. and Lehmann, Irvin J. (1978 : 375) เจตคติ หมายถึง รูปแบบของความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่บุคคลมีความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อวัตถุทางสังคม

Anastasi, Ann. (1982 : 552) เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่า กลุ่มชน ประเพณี หรือ สถาบันต่างๆ

Coon. Francis James (1983 : 657) กล่าวว่า เจตคติคือความโน้มเอียงที่ได้จากการเรียนรู้ ซึ่งสนองตอบต่อบุคคล สิ่งของและสถาบันต่างๆ ทั้งในทางบวกและทางลบ เจตคติเกิดจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้หรือกระบวนการทางสังคมซึ่งเป็นผลจากการรวบรวมประสบการณ์ในอดีตและการคาดคะเนหรือกำหนดทิศทางทางการแสดงออกในอดีต

พจนานุกรมในฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 235) ให้ความหมายของเจตคติ คือ ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ดวงเดือน พันธุพานิช (2518 : 3) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ที่อาจเป็นไปในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคล หรือสถานการณ์นั้นๆ

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 146) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงออกพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางใดทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุน หรือโต้แย้งคัดค้าน

อวยชัย โชคนุญสิทธิ (2525 : 31) สรุปความหมายของเจตคติ คือท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีในลักษณะ นิมาน (Positive) คือชอบ พอใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือในลักษณะ นิเสธ (Negative) คือไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน และเจตคติที่มีต่อสิ่งใดนั้นสามารถสร้างขึ้นได้ และเปลี่ยนแปลงได้

ศศิธร หาคำ (2533 : 14) สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกท่าทีที่ดีและไม่ดี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจหรือไม่พอใจ เฉยๆ ของบุคคลหรือคณะที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์จากสังคมหรือสิ่งแวดล้อม

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 106) สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

ล้วน ลายยศ และอังคณา ลายยศ (2543 : 54) สรุปสิ่งที่เราเรียกว่าเจตคติหรือทัศนคติเป็นความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้นเจตคติจึงเป็นคุณลักษณะ ของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายใน ที่แสดงออกด้วยท่าทีพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ หรือการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

2.1.2 ลักษณะสำคัญของเจตคติ

ลักษณะของเจตคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shaw & Wright. อ่างในเกษตรชัย บำรุงธรรม (2551 : 10) ได้รวบรวมลักษณะทั่วไปหรือมิติของเจตคติมีลักษณะดังนี้

1. เจตคติขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเจตคติแล้วเกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติเป็นเพียงความรู้โน้มเอียงจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม ตัวเจตคติเองไม่ใช่แรงจูงใจ แต่เป็นตัวการทำให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมแล้วจะเป็นลักษณะ 4 กลุ่ม คือ

Positive-approach	เช่น ความเป็น เพื่อน ความรัก
Negative-approach	เช่น การโจมตี ตำว่า ต่อสู้
Negative-avoidance	เช่น ความกลัว ความเกลียด
Positive-avoidance	เช่น การปล่อยให้เขาอยู่เฉยๆ เมื่อเขามีทุกข์

2. เจตคติเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นตามแนวของทิศทาง ตั้งแต่บวกจนถึงลบ
3. เจตคติเกิดการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิด เจตคติเกิดการเรียนรู้สิ่งที่ปฏิสัมพันธ์รอบตัวเรา ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติทางดี ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติไม่ดี สิ่งใดเราไม่เคยรู้จักไม่เคยเรียนรู้เลยก็จะไม่เกิดเจตคติ

4. เจตคติขึ้นอยู่กับกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม
5. เจตคติมีความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะกลุ่ม
6. เจตคติมีลักษณะมั่นคง และทนทานเปลี่ยนแปลงยาก

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 8-9) แบ่งเจตคติออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นการแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ อยากทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น เป็นต้น
2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น
3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมาน และนิเสธ ไม่แสดงออกทางใดทางหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับเกลียดหรือชอบ เป็นต้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า เจตคติ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. เจตคติเชิงบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ
2. เจตคติเชิงลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงบวก

2.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติเป็นสิ่งเชื่อมโยงไปยังแง่มุมอื่นๆอีก 2 ด้านคือ ด้านแรก เชื่อมโยงไปยังนิยามของเจตคติ อีกด้านหนึ่งเชื่อมโยงไปยังประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ นักจิตวิทยาได้เสนอองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เจตคติองค์ประกอบเดียว คืออารมณ์ ความรู้สึกในทางชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ Bem, Fishbein, Ajzen, Insko and Thustone นักจิตวิทยาเหล่านี้ถือเอานิยามองค์ประกอบทางอารมณ์ความรู้สึกเป็นนิยามเจตคติด้วย

2. เจตคติสององค์ประกอบ แนวคิดนี้ระบุว่า เจตคติมี 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบ ด้านปัญญา และองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 2 องค์ประกอบได้แก่ Katz และ Rosenberg ตามแนวคิดนี้ องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึงกลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะเป็นตัวส่งเสริม หรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมต่างๆ ของบุคคล ส่วนองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึงความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้นโดยที่หมายของเจตคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของเจตคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางบวก และขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางลบของบุคคล ในทางกลับกันอารมณ์ความรู้สึกทางลบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่า ที่หมายของเจตคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางลบ และขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางบวกของบุคคล ส่วนเจตคติทางบวกเล็กน้อย หรือทางลบเล็กน้อยที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของเจตคตินั้น มีความสัมพันธ์กับค่านิยมที่มีความสัมพันธ์น้อยสำหรับบุคคล หรือหากสัมพันธ์กับค่านิยมที่สำคัญ บุคคลจะมีความมั่นใจน้อยถึงความสัมพันธ์ระหว่างที่หมายของเจตคติกับค่านิยมนั้นๆ

3. เจตคติมีสามองค์ประกอบ เจตคติในลักษณะนี้กำหนดไว้ 3 ประการ ซึ่งประกอบด้วย

3.1 องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) มีส่วนประกอบย่อยคือ ด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ (Attitude Object)

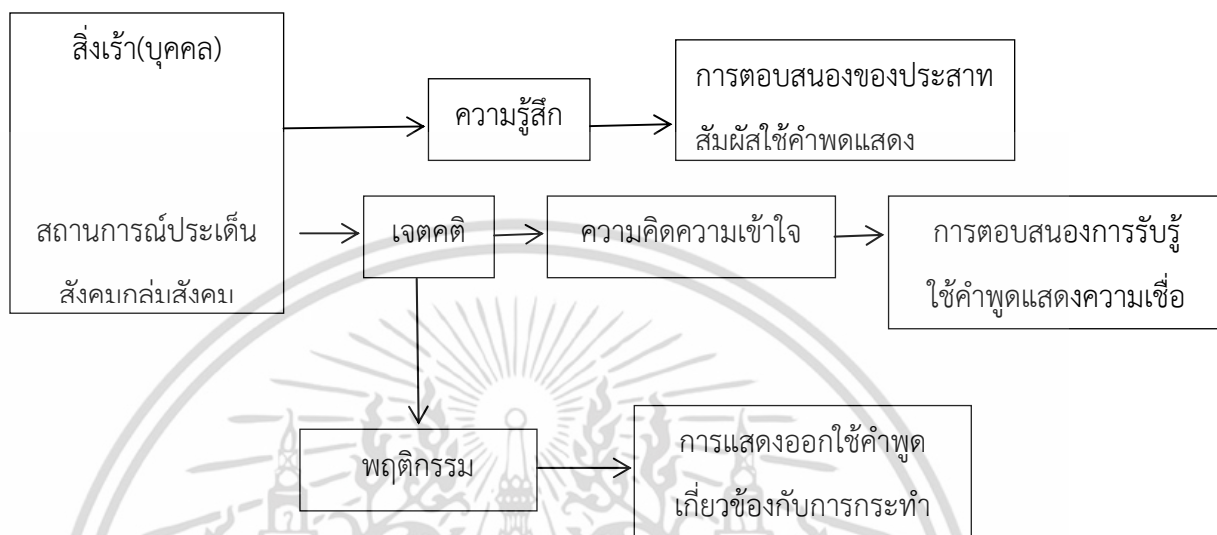
3.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงความรู้สึก ชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึงแนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 3 องค์ประกอบ และมีอิทธิพลต่อการศึกษาด้านนี้ไม่น้อยคือ Kretch, Crutchfield and Pallachey และ Triandis นักจิตวิทยาเหล่านี้ให้ค่านิยมเจตคติ โดยครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบอย่างครบถ้วน และเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันพอสมควร กล่าวคือ องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถ้าหากองค์ประกอบทั้งสามไม่สัมพันธ์กัน หรือสัมพันธ์กันในระดับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่แต่ละองค์ประกอบอาจจะเป็นอิสระจากกัน หรือหากองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง องค์ประกอบทั้งสามอาจเป็นสิ่งเดียวกัน

นักจิตวิทยาได้บรรยายองค์ประกอบของเจตคติ ออกมาในรูปของแผนภาพปรากฏตามภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของเจตคติ

การที่บุคคลใดจะเกิดเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ไม่ว่าจะผ่านทางด้านบวกหรือลบ บุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณลักษณะย่อยหลายๆ อย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่า ความซาบซึ้ง ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้จะรวมตัวกันขึ้นเป็นความรู้สึกและเจตคติของบุคคลนั้น แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้คนเราเกิดเจตคติได้นั้นมีอยู่ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ (Cognitive component) บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นละเอียดสำหรับให้เหตุผลในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป

2. ความรู้สึก (Feeling component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้วกล่าวคือเมื่อบุคคลใดรู้และเข้าใจเรื่องใดจะสรุปเป็นความเห็นในรูปการประเมินผลว่าสิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ ดีหรือเลว ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action tendency component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่รวมตัวมาจากความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คล้อยตาม หรือขัดแย้งตามความรู้และความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงไปยังแง่มุมอื่นอีก 2 ด้าน คือด้านแรกเชื่อมโยงไปยังนิยามของเจตคติ อีกด้านหนึ่งเชื่อมโยงไปยังประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้หรือความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ

ในบรรดาแนวการจัดองค์ประกอบของเจตคติ 3 แนวดังกล่าวข้างต้นแนวที่ได้รับ ความนิยมนมากที่สุดในปัจจุบันคือแนวที่เห็นว่า เจตคติมีองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกเพียง องค์ประกอบเดียว ส่วนองค์ประกอบด้านปัญญาและองค์ประกอบด้านพฤติกรรม นักจิตวิทยาบางคน เห็นว่าเป็นตัวแปร หรือมีโน้ตที่แยกออกจากเจตคติได้

การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล ซึ่ง ประกอบด้วยปัจจัยที่มีองค์ประกอบร่วมกันหลายอย่าง และปัจจัยบางอย่างมีลักษณะแตกต่างกันไป โดยสิ้นเชิง ดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experiences) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้เจตคติ คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เช่น การมีประสบการณ์ที่ดี การได้รับการลงโทษทางร่างกายและจิตใจ การเกิดภาวะคับข้องใจ เป็นต้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) เจตคติหลายอย่าง ของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับจากครอบครัวและสังคม เช่น การได้รับคำบอกล่าจากผู้ปกครอง และครู เป็นต้น

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) เจตคติบางอย่างของบุคคลถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบ จากคนอื่น กระบวนการเลียนแบบเริ่มขึ้นตั้งแต่การสังเกตพฤติกรรมของคนอื่น ขั้นต่อไปเป็นการแปล ความหมายการปฏิบัติให้อยู่ในรูปของความเชื่อ ยิ่งบุคคลที่เป็นแบบอย่างเป็นที่เคารพหรือได้รับการ ยกย่องอยู่แล้วจะมีผลต่อความเชื่อมากยิ่งขึ้น

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) เจตคติของบุคคลหลายอย่าง เกิดขึ้นสืบเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ เป็นต้น สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มาและสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้

ทองกุล ชันขาว (2528 : 20 -23) ได้เสนอวิธีการที่จะใช้ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ 4 วิธี ดังนี้

1. เปลี่ยนแปลงความเชื่อและค่านิยม
2. สร้างความหวังใหม่
3. ใช้อิทธิพลกลุ่ม
4. ใช้องค์ประกอบแทรกซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kolesnik, Walter B. (1970 : 844 – 486) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเจตคติว่าจะดำเนินไป โดยอาศัยแนวทาง 3 ประการ ดังนี้

1. บุคคลได้มีโอกาสสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Association)
2. บุคคลที่ถ่ายทอดแบบอย่างการกระทำ หรือความคิดของคนอื่นมาเป็นของตน (Transfer)
3. บุคคลที่พยายามที่ตอบสนองความต้องการของตน (Need Satisfaction)

Triandis, Harry C. (1971 : 142–159) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่สามารถทำได้ หลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. โดยการรับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่นหรือผ่านทางสื่อมวลชน ซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงใน องค์ประกอบด้านความคิดความเข้าใจ และมีผลถึงการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความรู้สึก และการประพฤติปฏิบัติ

2. โดยการได้รับประสบการณ์ตรง เช่น คนมีอคติต่อนิโกร แต่ถ้าบุคคลนั้นได้พบปะกับนิโกร ที่มีลักษณะในทางบวก ซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่เขาเคยรู้สึกทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้

3. โดยการบังคับให้ปฏิบัติในแนวทางที่แตกต่างจากเจตคติเดิม เช่น การออกกฎหมาย การ เปลี่ยนแปลงสถานของสังคม เป็นต้น

McGuire, W.J. (1969 : 175 – 177) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติของ บุคคลอาจทำได้ ดังนี้

1. การให้คำแนะนำ (Suggestion situation) โดยการให้บุคคลอื่น เช่น จากผู้ที่มี อำนาจเหนือตน (Authority) จากกลุ่มเพื่อน เป็นต้น มาแนะนำสิ่งต่างๆ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนเจตคติได้

2. การทำให้ตาม (Conformity situation) โดยอาจจะเลียนแบบบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตน เช่น คนที่มีอำนาจ บุคคลที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

3. การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion situation) โดยการให้สมาชิกในกลุ่มได้ เสนอแนะความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ แล้วหาข้อสรุปที่ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้สมาชิกในกลุ่มรับรู้และ คล้อยตามได้

4. การใช้สารชักจูง (Persuasive messages) โดยการส่งสารสื่อประเภทต่างๆ เช่น บทความคำพูดโดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ไปยังผู้นับ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนเจตคติให้คล้อยตามการใช้ สารชักจูง เป็นวิธีการหนึ่งที่เปลี่ยนเจตคติของบุคคล โดยการชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติโดยใช้สารชักจูงที่ ทำให้เกิดความกลัวในระดับต่างกัน ประสิทธิภาพของผู้สื่อความและการเปลี่ยนเจตคติ การชักจูงโดยใช้ สารปลอบและสารขู่เพื่อเปลี่ยนเจตคติในสถานการณ์ตึงเครียด และการให้อ่านและฟังสารชักจูงเพื่อ เปลี่ยนเจตคติในสถานการณ์คลุมเครือมากและน้อย เป็นต้น

McGuire, W.J. (1969 : 175 – 177) ยังได้เสนอขบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ประกอบด้วย

ขั้นต่างๆ 5 ขั้นซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การใส่ใจ (Attention) เป็นความสนใจในการรับฟัง ถ้าบุคคลไม่ให้ความสนใจที่จะฟัง แล้วกระบวนการขั้นต่อไป ควรจะไม่เกิดขึ้นและจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงเจตคติ สาเหตุที่ทำให้คนสนใจฟังได้แก่ ผู้สื่อความหมาย และเนื้อหาของสารนั้นๆ

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความเข้าใจในความหมายของสารนั้น ความยากหรือง่ายเกินไป จะทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟัง และไม่เข้าใจ ดังนั้นจะสังเกตได้จากการโฆษณา เขาจะใช้ เวลาให้น้อยที่สุด แต่ทำให้ผู้ฟังรับฟังได้มากที่สุด

3. การยอมรับ (Acceptance) เป็นผลมาจากข้อ 1 และข้อ 2 หากบุคคลตั้งใจฟังเกิดความเข้าใจชัดเจนจะทำให้เกิดการยอมรับ แต่ที่ไม่ได้สนใจฟัง ไม่มีความเข้าใจ จะยกเลิกก็ไม่เกิดการยอมรับ

4. การเก็บเอาไว้ (Retension) เป็นความคงทนหรือการจำ อาจเก็บไว้ได้ระยะหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปอาจจะเปลี่ยนไป หรืออาจยังคงอยู่ถ้าตัวผู้สื่อมีความน่าเชื่อถือมาก การเก็บเอาไว้จะคงทนและอยู่ได้นาน

5. การกระทำ (Action) บุคคลเมื่อเปลี่ยนเจตคติก็จะเปลี่ยนด้านการกระทำด้วย ซึ่งมีผลต่อ ส่วนรวมและสังคม ถ้าเราเปลี่ยนความเชื่อแล้วแต่ไม่ลงมือกระทำจะไม่มีผลกระทบกระเทือนกับใคร นอกจากนั้น สารัช บัศวรี (อ้างในล้วน สายยศ. 2528 : 53) ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติไว้ใน เรื่อง ปฏิญญาสมุบัติ มีขั้นตอนดังนี้

- ผัสสะ ปัจจยา เวทนา คือ การได้ประสบหรือสัมผัส กระตุ้นให้เกิดความรู้สึก
- เวทนา ปัจจยา ตัณหา คือ ความรู้สึก กระตุ้นให้เกิดความอยากได้
- ตัณหา ปัจจยา อุปทาน คือ ความอยาก กระตุ้นให้เกิดความยึดมั่น หรือถือว่ามีค่านิยม
- อุปทาน ปัจจยา ภพ คือ ค่านิยม กระตุ้นให้เกิดสภาวะรุ่มร้อน หรือพร้อมอยู่ในใจหรือเจตคติ
- ภพ ปัจจยา ขาติ คือ เจตคติกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ปรากฏออกมาภายนอก หรือ

ปรากฏการกระทำออกมาภายนอก

และได้สรุปการเกิดความรู้สึกว่า เริ่มจากความจำเป็น (Need) หรือความต้องการ (Desire) ขึ้นต่อไปก็ทำให้เกิดความชอบ (Preference) หรือความสนใจติดตามมา ความชอบนี้ย่อมจะกระตุ้น ให้มีความนิยมชมชอบ หรือเข้าในคุณค่า แล้วกลายเป็นค่านิยม (Value) ขึ้นมาค่านิยมที่ก่อตัวอยู่ ระยะเวลาหนึ่งนานพอสมควร (Fised Value) ก็ย่อมกระตุ้นให้เกิดสภาวะที่รุ่มร้อนหรือพร้อมที่จะ กระทำการอยู่ในใจ เรียกว่า เจตคติ (Attitude) นั่นเอง รูปแบบความต่อเนื่องของเจตคติ ปรากฏตาม ภาพประกอบ 2.2 ดังนี้

ภาพที่ 2.2 รูปแบบความต่อเนื่องของเจตคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิติของเจตคติ

คุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเจตคติ คือ มิติของเจตคติ (Dimensions of Attitude) ซึ่งจะทำให้การศึกษาเจตคติได้ลึกซึ้ง และเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้นมิติที่น่าสนใจ มี 7 ประการ ดังนี้ (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2531 : 6-7 ; อ้างอิงมาจาก Scidenberg and Snasowsky.1976)

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือลักษณะอื่นๆ ของเจตคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากมักจะมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุประสงค์ของเจตคติ เช่น เจตคติที่มีต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิดามารดาของบุคคลอื่น
2. ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือปริมาณการชอบ หรือไม่ว่ารุนแรงเพียงใดคือชอบมาก ชอบน้อย หรือไม่ชอบเลย เป็นต้น
3. ด้านความเด่น (Salience) คือ ความพร้อมที่จะแสดงเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่นเราเป็นคนไทยนับถือพุทธศาสนา เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราพร้อมที่จะตอบโต้
4. ด้านความเป็นแกนสำคัญชีวิต (Centrality) เจตคติบางอย่างมีสถานภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลก มองชีวิต จะใช้เจตคติเป็นหลักในการมอง เจตคติที่ว่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคิดรวบยอดของบุคคล (Self-Concept)
5. ด้านมิติทั้งสามองค์ประกอบเจตคติ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และด้านการกระทำ (The Cognitive Affective and Action Tendency Trichotomy) การมองเจตคติทั้งสามนั้นเป็นการมองในด้านความเชื่อ ความคิดเห็น ในความรู้สึก และในด้านการกระทำ หรือพฤติกรรมนั่นเอง
6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้เจตคติ ถูกมองว่าเจตคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึก หรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึก เพียงบางส่วนหรือไม่อย่างไร
7. ด้านความคงทน หรือความคงที่ (Stability) การพิจารณาเจตคติตามมิตินี้ ดูได้จากเจตคตินั้นๆ มีความหมายทนทาน ยืดหยุ่น หรือยากง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหนอย่างไร

ประโยชน์ของเจตคติ

สัว่น สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 54) สรุปประโยชน์ของเจตคติไว้หลายประการ คือ

1. เจตคติเป็นคำย่อของการอธิบายความรู้สึกยาวๆ กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ ได้มาก
2. เจตคติใช้พิจารณาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งอื่นหรือ การรู้เจตคติของบุคคล

สามารถส่งเสริมหรือยับยั้งสิ่งที่คุณคณนั้นจะแสดงออกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เจตคติเป็นสิ่งคงเส้นคงวาจึงสามารถนำมาอธิบายความคงเส้นคงวาของสังคม
4. เจตคติทำให้เห็นโลกทัศน์ของบุคคลอย่างมีคุณค่า
5. เจตคติเกิดจากพันธกรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสัญชาตญาณและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพล

ต่อเจตคติของบุคคล

6. เจตคติเป็นศูนย์ความคิดและเป็นฐานของพฤติกรรมสังคม

เจตคติของบุคคลสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมที่จะแสดงออก เพื่อเรียนรู้ไว้สำหรับหาทางป้องกันและแก้พฤติกรรมให้พึงประสงค์ได้ และการมีเจตคติต่อวิชาจะทำให้การเรียนวิชานั้นดีขึ้นด้วย

2.1.4 ลักษณะของการวัดเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนบอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ตรงกับความรู้สึกของคนเมื่อเขาารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันออกไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกัน
3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่นทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์ – คดโกง, รัก –เกลียด, ชอบ – ไม่ชอบ, ขยัน – ขี้เกียจ เป็นต้น
4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก, รักน้อย, ขยันมาก, ขยันน้อย เป็นต้น
5. เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อรักแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

การวัดเจตคตินั้นมีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก หรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าว มีการแปรเปลี่ยนได้ง่ายไม่แน่นอน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ ดังนี้
 - 1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะมีลักษณะคงที่หรือคงเส้นคงวาอยู่ช่วงเวลาหนึ่งนั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเรา ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดเวลาอย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ซึ่งทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้ การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความคิดความรู้สึก เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาด หรือปริมาณของความคิดความรู้สึกนั้นด้วยดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีการใดก็ตาม จะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้าเช่นการกระทำเรื่องราวที่บุคคลจะแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย ดังนั้นในการวัดเจตคติเกี่ยวกับสิ่งใดของบุคคลสามารถวัดได้โดยนำสิ่งเร้า ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งนั้น ไปเร้าให้บุคคลได้แสดงท่าทีความรู้สึกต่างๆ ที่มีต่อสิ่งนั้นให้ออกมาเป็นระดับ หรือความเข้มของความรู้สึกคล้ายตามหรือคัดค้าน

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้า หรือทำให้บุคคลได้แสดงเจตคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกมาที่นิยมใช้ คือข้อความวัดเจตคติ (Attitude statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่าคุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมา เป็นระดับความรู้สึก (Attitude continuum หรือ Scale)

4. การวัดเจตคติเพื่อทราบทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลนั้น เป็นการสรุปผลจากการตอบสนองของบุคคลจากรายละเอียด หรือแง่มุมต่างๆ ดังนั้นการวัดเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดสิ่งใดจะต้องพยายามถามคุณค่า และลักษณะในแต่ละด้านของเรื่องนั้นออกมา แล้วนำผลซึ่งเป็นส่วนประกอบหรือรายละเอียดปลีกย่อย มาผสมผสานสรุปรวมเป็นเจตคติของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่การวัดนั้นๆ จะต้องครอบคลุมคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนทุกลักษณะ เพื่อให้การสรุปผลตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

5. การวัดเจตคติ ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของผลการวัดเป็นพิเศษ กล่าวคือ ต้องพยายามให้ผลการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทาง ระดับหรือช่วงของเจตคติ

การมองเจตคติมองได้หลายแง่มุม แต่จากการศึกษา Shaw, Marvin E. and Jack M.Wright กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติแปรค่าได้ทั้งด้านความเข้มข้นและทิศทาง โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้นจะแปรค่าได้ทั้ง มาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือเจตคติจะมีค่าทั้งทางบวก และทางลบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง
4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติ หรือสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม
5. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าเป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน
6. เจตคติเป็นการตระเตรียมหรือความพร้อม ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งการตระเตรียมนั้นจะเป็นการตระเตรียมภายในของจิตมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

7. สภาพของความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 1 นั้นเป็นลักษณะซับซ้อนที่บุคคลจะยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล

8. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

9. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อเป็นแนวทางในการทำนาย หรืออธิบายเจตคติได้

10. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์บุคคล จะมีเจตคติในเรื่องเดียวกัน อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เซอร์ปัญญา เป็นต้น

11. เจตคติมีความคงที่ และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อประสบกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ ที่แตกต่างไปจากเดิม

ในการวัดเจตตินอกจากจะคำนึงถึงเนื้อหาของเจตคติ เกี่ยวกับอะไรรอยอยู่ในทิศทางใดแล้วยังคำนึงถึงความเข้ม (Intensity) ของเจตคติอีกด้วย ความเข้มของเจตคติหมายถึงปริมาณของความรู้สึกว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นทิศทางใด จะมีความรู้สึกรุนแรงมากกว่าพวกที่มีเจตติกลางๆ ความเข้มของเจตคติเปรียบได้เช่นเดียวกับความเข้มของสนามแม่เหล็กที่จะมีกำลังดึงดูดสารได้มาก ที่ปลายขั้วทั้งสองของแม่เหล็ก

นอกจากจะมองความสัมพันธ์ในทางเดียวหรือ ขึ้น – ลง ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ หรือเจตคติที่อยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งค่อนข้างจะมีสิ่งที่คล้ายคลึงกันอยู่มาก เช่น เจตคติที่ไม่ดีต่อคนชนกลุ่มน้อย ทำให้เกิดการเหยียดหยามและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนเชื้อชาติอื่นอีกด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งความเชื่อบางอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นพื้นฐาน หรืออาจจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลและความรู้สึกเหล่านี้อาจเกิดจากความต้องการ หรือความรู้สึกที่จะปกป้องหรือปิดบังความต้องการที่แอบแฝงของบุคคล

2.1.5 วิธีเขียนข้อความเจตคติ

เครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติ หรือที่เรียกว่ามาตราการวัดเจตคติ (Attitude scale) จะประกอบไปด้วยข้อความหรือคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้า ให้บุคคลแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกมา ดังนั้นการวัดเจตคติจะให้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้มากเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของ ข้อความที่ใช้ถาม หรือนำไปเร้าว่ามีมากน้อยเพียงใด การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติของบุคคล จึง เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาโดยยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ ทราบเจตคติของบุคคลในสภาวะปัจจุบัน การกล่าวถึงอดีตหรือสิ่งที่ผ่านมามีอาจทำให้ทราบเจตคติของ บุคคลนั้นซึ่งปัจจุบันอาจเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

2. หลีกเลี่ยงข้อความที่ถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น เพราะจะกลายเป็นการ ตอบสนองตามความเป็นจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล

3. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือสามารถบ่งบอก ทิศทางและระดับของความรู้สึกของบุคคลได้ ข้อความที่ดีจึงควรถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งเหล่านั้น

4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือมีความชัดเจน มีความหมาย แน่นนอน ไม่ใช่ ภาษาทวน หรือคลุมเครือ

5. ข้อความหนึ่งๆ ควรถามความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว ถ้ามีหลายความคิดเห็นใน ข้อความเดียวกันจะกลายเป็นข้อความที่กำกวมยุ่งยากต่อการเสนอความเห็น เช่น ไม่ควรให้ผู้ตอบ แสดงความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า “การสอนแบบบรรยายทำให้น่าเบื่อเสียเวลามาก ได้ผลการ เรียนไม่ดี” เพราะมีหลายเรื่องในข้อเดียวกัน ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลายๆ ข้อความเช่น

- การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อ
- การสอนแบบบรรยายทำให้เสียเวลามากเกินไป
- การสอนด้วยวิธีบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่ม

6. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ ไม่โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งเพื่อให้ผู้ตอบ สามารถแสดงความเห็นได้ทั้งในทางบวกและลบ จึงควรใช้ข้อความที่กล่าวทั่วๆ ไป โดยพยายาม หลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย เป็นต้น

7. พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือไม่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นที่จะพิจารณาเช่น ข้อความที่กล่าววนอกเรื่องที่จะศึกษา ดังนั้นก่อนลงมือเขียนข้อความควร ศึกษาขอบข่ายของเรื่องที่จะถามเสียก่อนโดยให้พิจารณาว่าเรื่องนั้นๆ มีขอบเขตขนาดไหน ควรเน้น หรือถามด้านใด

2.1.6 ความหมายของแบบวัดเจตคติ

ความหมายของแบบวัดเจตคติ อ้างใน พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2554 : 176 – 179) แบบวัดเจตคติ (attitude scale) หมายถึง ชุดของข้อคำถามด้านความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกหรือลบ ซึ่งมีการกำหนดระดับของคำตอบไว้เป็นช่วงๆ ที่ต่อเนื่องกัน และ แต่ละช่วงมีหน่วยเท่ากัน ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งระดับของความรู้สึกออกเป็นช่วงๆ นั้นมีหลากหลายทั้งแบบคี่ และแบบคู่ การแบ่งช่วงแบบคี่อาจแบ่งเป็น 11 หรือ 7 หรือ 5 ระดับ ส่วนแบบคู่อาจแบ่งเป็น 10 หรือ 6 หรือ 4 ระดับ การเลือกใช้แบบใดผู้วิจัยควรพิจารณาว่าต้องการระดับเจตคติอย่างละเอียดมากน้อยเพียงใด หากต้องการความละเอียดมากก็เลือกแบบมีจำนวนระดับมากๆ และถ้าต้องการให้วัดเจตคติได้ทิศทางชัดเจนว่าเป็นเจตคติทางบวกหรือลบ เช่น ชอบหรือเกลียด โดยต้องการหลีกเลี่ยงคำตอบกลางๆ ก็เลือกแบบที่มีจำนวนระดับเป็นคู่ จะได้มีคำตอบให้เลือกเฉพาะทางบวกกับทางลบ ไม่มีคำตอบระดับตรงกลางซึ่งเป็นความรู้สึกเป็นกลางหรือเฉยๆ หรือกำลังระหว่างบวกกับลบ ที่ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่ามีความโน้มเอียงไปทางใด

แบบวัดเจตคติที่พบบ่อยในการวิจัยทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ถ้าเป็นแบบคี่มักแบ่งเป็น 5 ระดับ ส่วนแบบคู่มักแบ่งเป็น 4 ระดับ และ 6 ระดับ รูปแบบของข้อความคำถามของแบบวัดเจตคติมีหลายแบบ ทั้งแบบที่ประกอบด้วยข้อความที่เป็นข้อความทางบวกกับข้อความทางลบแยกจากกัน และแบบที่ข้อความแต่ละข้อมีทิศทางทั้งทางบวกและทางลบในข้อเดียวกัน

การจำแนกประเภทของแบบวัดเจตคติ

ในที่นี้จะกล่าวถึงแบบวัดเจตคติ 3 แบบ ที่มีรูปแบบของข้อความคำถามและคำตอบที่แตกต่างกัน ได้แก่ คือ แบบวัดเจตคติแบบของ Thurstone แบบวัดเจตคติแบบของ Osgood และแบบวัดเจตคติแบบของ Likert

1. แบบวัดเจตคติแบบของ Thurstone (Thurstone's scale)

แบบวัดเจตคติแบบของ Thurstone ประกอบด้วยคำถามจำนวนมาก ประมาณ 100 ข้อวัดขึ้นไป เพื่อวัดเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ระดับของเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของ Thurstone นี้แบ่งออกเป็น 11 ระดับ เริ่มจากระดับต่ำสุดซึ่งเป็นความรู้สึกทางลบ ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 ไปจนถึงระดับสูงสุดซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวก ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง = 11 ส่วนระดับกลางเป็นความรู้สึกเป็นกลาง = 6

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เป็นกลาง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(ลบ)

(บวก)

ภาพที่ 2.3 Thurstone's scale

หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้สึกในทางลบมี 5 ระดับ คือ ระดับ 1-5 ความรู้สึกเป็นกลางมี 1 ระดับ คือ ระดับ 6 ความรู้สึกในทางบวก 5 ระดับ คือ มีระดับ 7-11

ข้อคำถามแต่ละข้อจะมีค่าระดับเจตคติประจำข้อ (scale value : S) จำนวน 1 ค่าจากค่าที่เป็นไปได้ 11 ค่า คือ 1-11 คะแนน (Edwards อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534 : 126) ซึ่งได้มาจากการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น มีจำนวนประมาณ 50 คน

จำนวนข้อคำถามทั้งหมดควรมีเป็นจำนวนเท่าของ 11 ช่วงเช่น $5 \times 11 = 55$ ข้อ หรือ $9 \times 11 = 99$ ข้อ

การตอบ ผู้ตอบเลือกเฉพาะข้อความที่เห็นด้วยมากที่สุด ให้ได้จำนวนข้อตามที่กำหนดให้เลือกตามจำนวนเท่าของ 11 ช่วง เช่น มี 55 ข้อ ก็ให้เลือกเพียง 5 ข้อ ถ้ามี 99 ข้อ ก็ให้เลือก 9 ข้อ ผู้ตอบได้คะแนนตามค่า S ของข้อที่เลือก แล้วนำคะแนนของข้อที่เลือกทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น

2. แบบวัดเจตคติแบบของ Osgood (Osgood's scale)

แบบวัดเจตคติแบบของ Osgood เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วิธีหาความแตกต่างของความหมาย (semantic difference method) ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ๆ ในการเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะประกอบด้วยมโนทัศน์ (concept) เกี่ยวกับเจตคตินั้น แต่ละมโนทัศน์ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นคำคุณศัพท์ 3 ประเภท หรือประเภทใดประเภทหนึ่ง ต่อไปนี้

1) คำคุณศัพท์แสดงการประเมินผล (evaluation) เช่น ดี-เลว น่ารัก-น่าเกลียด สวย-ชั้เหร่ สะอาด-สกปรก

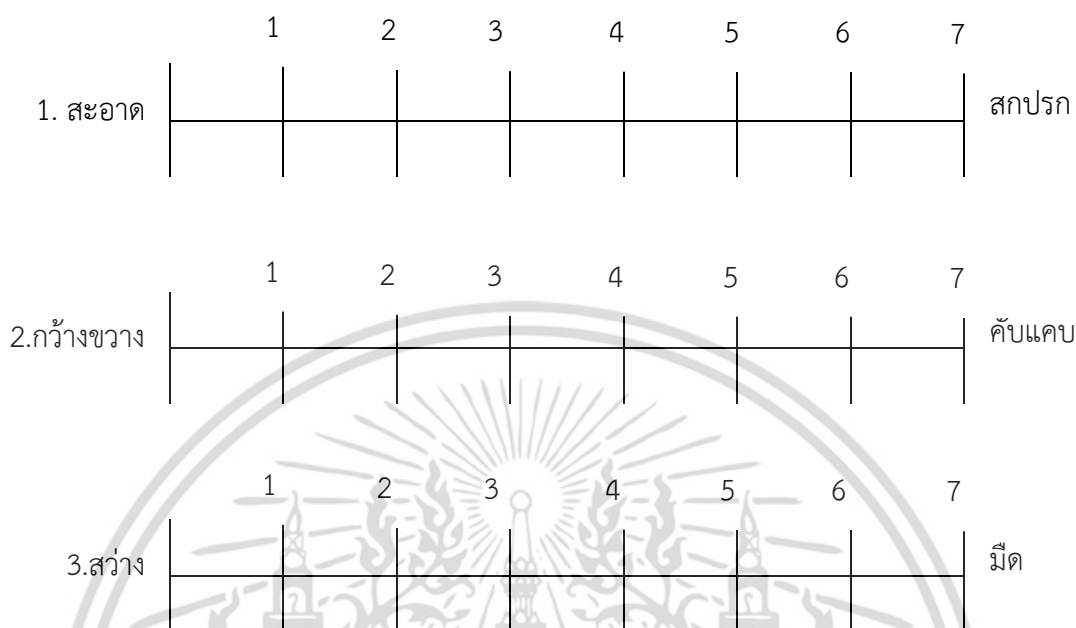
2) คำคุณศัพท์แสดงศักยภาพ (potency) เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา ใหญ่-เล็ก ดั่ง-ค้อย กว้างขวาง-คับแคบ

3) คำคุณศัพท์แสดงกิจกรรม (activity) เช่น ร่าเริง-เศร้าซึม เร็ว-ช้า สว่าง-มืด คล่องแคล่ว-เฉื่อยชา

ระดับเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของ Osgood นี้ แบ่งออกเป็น 7 ระดับ คือ 7 6 5 4 3 2 1 คะแนน จากคุณศัพท์ทางบวกไปหาคุณศัพท์ทางลบ ตัวอย่างเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มโนทัศน์ : ห้องเรียนของฉัน

ภาพที่ 2.4 Osgood's scale

การตอบ ผู้ตอบตอบทุกข้อโดยแต่ละข้อเลือกระดับที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุดข้อละ 1 ระดับ ผู้ตอบได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบแต่ละข้อ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น

ในการวัดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ควรประกอบด้วยมโนทัศน์หลายมโนทัศน์ แต่ละมโนทัศน์ควรประกอบด้วยข้อความที่เป็นคำคุณศัพท์ 3 ประเภทๆ ละ 4 ข้อ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2535ก : 112-113)

3. แบบวัดเจตคติแบบของ Likert (Likert's scale)

แบบวัดเจตคติแบบของ Likert ประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกหรือท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางบวกหรือทางลบ ในแบบวัดชุดหนึ่งๆ จะต้องประกอบด้วยทั้งข้อความทั้ง 2 ประเภท คือ ข้อความทางบวก (+) และข้อความทางลบ (-) ในจำนวนเท่าๆกัน ระดับเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของ Likert นี้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การตอบ ผู้ตอบตอบทุกข้อโดยแต่ละข้อเลือกระดับที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุด ผู้ตอบได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบแต่ละข้อ แล้วนำคะแนนทุกข้อมาหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก (+) จะมีคะแนน 5 4 3 2 1 ถ้าเป็นข้อความทางลบ (-) จะมีคะแนนกลับกัน (reverse) คือ 1 2 3 4 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถแปลความหมายระดับเจตคติได้ 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติแบบของ Likert

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน		เกณฑ์การแปลความหมาย	
	ข้อความทางบวก (+)	ข้อความทางลบ (-)	ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1	4.50-5.00	สูงมาก
เห็นด้วย	4	2	3.50-4.49	สูง
ไม่แน่ใจ	3	3	2.50-3.49	ปานกลาง
ไม่เห็นด้วย	2	4	1.50-2.49	ต่ำ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5	1.00-1.49	ต่ำมาก

แบบวัดเจตคติแบบของ Likert นี้ อาจนำไปใช้กับการวัดตัวแปรด้านลักษณะนิสัย หรือ ด้านจิตพิสัย (affective domain) ตัวอื่นๆ ได้อีก เช่น ความพึงพอใจ ความสนใจ ความตระหนัก เป็นต้น

อนึ่ง ระดับคำตอบ 5 ระดับนั้นนักวิจัยบางท่านอาจปรับลดเหลือ 4 ระดับ หรือปรับเพิ่มเป็น 6 ระดับ เพื่อให้มีคำตอบเป็นจำนวนคู่ เป็นการหลีกเลี่ยงคำตอบตรงกลาง ซึ่งอาจเกิดจากการตอบของผู้ตอบที่ไม่ค่อยตั้งใจ จึงเลือกคำตอบระดับกลางๆ ทำให้ผลที่ออกมาไม่ชัดเจนว่ามีแนวโน้มไปทางใด

2.2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

ประวัติโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา คณะกรรมการดำเนินการจัดทำคู่มือครูโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา (2550 : 5 – 11)

ในปี 2491 ภราดาฮิวเบิร์ต เจ้าคณะภราดาเซนต์คาเบรียล ได้มอบหมายให้ ภราดาโยฮัน แมรี ร่วมกับ ภราดาภักดี ทูมมกานน ขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียน เพื่อให้บริการด้านการศึกษา แก่เยาวชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งต่อมาโรงเรียนแห่งนี้เป็นที่รู้จัก ในนามของ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา 4 มิถุนายน 2491 เป็นวันแรกเริ่มของโรงเรียนแห่งนี้ ในการทำหน้าที่สถาบันการศึกษา

ของท้องถิ่น ซึ่งมี ภราดาโยฮัน แมรี เป็นผู้จัดการและอธิการ โดยมี นายชลินทร์ ศรีพิจารณ์ เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารวิสัยทัศน์หรือภารกิจโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูใหญ่ ปฐมบทของโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา นั้น ได้เริ่มต้น โดยคณะครู 6 คน กับ นักเรียน 72 คน เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จนถึงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

นับตั้งแต่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้เปิดดำเนินการสอน ให้แก่บุตรหลานของ ชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา คณะภราดา และคณะครู ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ได้ทุ่มเทความตั้งใจที่จะพัฒนา โรงเรียนแห่งนี้ให้มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและ นักเรียนที่ ต้องการจะมีสถาบัน การศึกษาที่มีคุณภาพ ทำให้โรงเรียนแห่งนี้มีพัฒนาการที่ต่อเนื่องอยู่ ตลอดเวลา

เริ่มจากปี 2495 ภายหลังจากที่ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนได้ไม่นานนัก โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการยืนยันถึงมาตรฐานด้าน การศึกษาของโรงเรียน และต่อมาในปีการศึกษา 2496 โรงเรียนแห่งนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ อีกครั้งในด้านภาพลักษณ์ กล่าวคือ โรงเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกายจากเดิมที่ให้นักเรียน แต่งกายด้วยเสื้อสีขาว กางเกงสี kaki มาเป็นเสื้อสีขาว กางเกง สีน้ำเงิน สวมถุงเท้าสีขาวยาว รองเท้า สีดำ ดังเช่นปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามจากการที่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครอง โดยการส่งบุตร-หลานเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้จำนวนนักเรียนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จน สถานที่ดั้งเดิมที่เคยกว้างขวางไม่อาจจะรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นได้ ในปีการศึกษา 2498 จึง ได้มีการย้ายที่ตั้งโรงเรียนมาตั้ง ณ ที่ตั้งปัจจุบัน ซึ่งมีเนื้อที่ 11 ไร่ 2 งาน 60 ตารางวา พร้อมกับ การก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ ชื่อ "อาคารเซนต์หลุยส์" จากนั้นในปีการศึกษา 2504 เป็นอีก ปีการศึกษาที่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้มีการพัฒนารูปแบบการสอนที่เด่นชัด โดย ภราดา อันโตนิโอ อธิการในขณะนั้น ได้ตัดสินใจขยายการเรียนการสอนไปจนถึง ชั้น ม.7 แผนกวิทยาศาสตร์ หรือที่คนในยุคนั้นเรียกว่า ชั้นเตรียมอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุดใน ปีการศึกษา 2505 ภราดาอันโตนิโอ ได้สร้างหอสมุดโดยแยกออกมาเป็นเอกเทศ เพื่อให้บริการแก่นักเรียน และในปีการศึกษา 2507 เป็นปีที่โรงเรียนได้เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้น ป.1. ถึง ม.ศ. 5

ด้วยจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปีการศึกษา 2512 ภราดาอะเล็ก ซานเดอร์ จึงได้ ดำเนินการสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ เป็นตึกขนาด 3 ชั้น ยาว 28 เมตร ชื่ออาคาร "อาคารมารีย์" เพื่อ รองรับการศึกษาของโรงเรียน

ในปีการศึกษา 2518 เป็นปีที่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้มีการสร้างอาคารเรียน เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนในระดับอนุบาล และได้สร้าง "อาคารมงฟอร์ต" ขึ้น ในสมัย ภราดาพยุ่ง ประจงกิจ ปีการศึกษา 2522 เป็นอีกก้าวที่สำคัญของโรงเรียนในการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อให้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ในปีการศึกษานี้ โรงเรียนได้มีการขอ อนุญาตรับนักเรียนหญิงในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้มีการพัฒนาสภาพภูมิทัศน์ของ โรงเรียนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปีการศึกษา 2534 เป็นปีที่ ภาวดาอนุรักษ์ นิธิภัทรภรณ์ ได้เข้ามารับหน้าที่อธิการ นับเป็นยุคที่โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เช่น การร่งปรับปรุงอาคารสถานที่ การก่อสร้าง “อาคารสัธยามหาราชินี” “อาคารวันทามารี” อาคารสำหรับนักเรียนอนุบาล และ “อาคารเฉลิมพระเกียรติ” อาคารเรียน 6 ชั้น รวมถึง การพัฒนาบุคลากรในทุก ๆ ด้าน เพื่อรองรับระบบการศึกษายุคใหม่ซึ่งทำให้ เซนต์หลุยส์ในยุคนั้น เป็นยุคที่หลายคนกล่าวว่า เป็นยุคแห่งการเร่งรัดพัฒนา ซึ่งความพยายามดังกล่าวได้ส่งผลแก่โรงเรียนในปัจจุบัน ในด้านการ เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของจังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากการพัฒนาด้านระบบการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ให้มีความทันสมัยแล้ว ในด้านพัฒนาการด้านสังคม โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ได้มุ่งส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อที่จะพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพสูงสุด โดยในปีการศึกษา 2542 ได้รับรางวัลเหรียญเงินระดับประเทศจากการประกวดวงโยธวาทิตนักเรียนแห่งประเทศไทยประเภทระดับมัธยมต้น ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 4 ประจำปี 2542

ในปีการศึกษา 2543 ในปีการศึกษานี้โรงเรียนได้รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นับเป็นก้าวที่สำคัญของโรงเรียนที่มุ่งสู่การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. 2542 และตามแนวการจัดการศึกษาของคณะเซนต์คาเบรียล ในปีถัดมาคือ ปีการศึกษา 2544 มีการอบรมพัฒนาหลักสูตร ปฏิรูปการเรียนรู้อุ้ ปฏิรูปครูและจัดการเรียนการสอน และภวดาณีศักดิ์ ว่องประขานุกุล ได้สร้าง "อาคารสิรินธร" เพื่อรองรับการเปิดมัธยมศึกษาตอนปลาย และในปีการศึกษา 2545 โรงเรียนได้เปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพร้อมทั้งได้เช่าและซื้อเพื่อขยายเนื้อที่เพิ่มเติมด้านหลังรวมเป็น 30 ไร่ 2 งาน 58 ตารางวา

ในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทาน ระดับก่อนประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2545 และโรงเรียนยังได้รับประกาศเกียรติคุณ จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สภานายิกาสภากาชาดไทย มีพระราชเสาวนีย์ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา เป็นสถาบันที่ให้ความร่วมมือจัดหาผู้บริจาคโลหิตเป็นหมู่คณะ เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์อย่างสม่าเสมอ นานกว่า 5 ปี อีกด้วย โรงเรียนได้จัดทำระบบสารสนเทศสถานศึกษาโดยใช้ชื่อว่า SWIS (School Web-based Information System) เป็น Web Application ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารข้อมูลของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและสนองต่อการปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนได้มุ่งส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถด้านดนตรี ให้มีโอกาสได้แสดงออกโดยการจัดตั้งวงโยธวาทิต และผลปรากฏว่าได้รับรางวัลเหรียญทอง จากการประกวดวงโยธวาทิต นักเรียน นิสิต นักศึกษา ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และซึ่งด้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ 23 ประจำปี 2547 และรางวัลเหรียญเงิน จากการประกวดวงโยธวาทิตยามาฮ่าแห่งประเทศไทย ซึ่งด้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ 8 ประจำปี 2547

ปีการศึกษา 2547 ภวดาชำนาญ เหล่ารักผล รับหน้าที่อธิการโรงเรียน ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และการพัฒนา ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้โรงเรียนก้าวสู่การเป็นผู้นำด้านการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเทคโนโลยี มีการปรับโครงสร้างการบริหาร และการบริหารการจัดการที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมไปถึงการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ และ ภาษาจีน ตลอดจนด้านเทคโนโลยี โสตทัศนูปกรณ์ และอาคารสถานที่ มีการคัดสรรบุคลากรที่เป็น ชาวต่างชาติที่มีความรู้ความสามารถเปรียบเสมือนเจ้าของภาษามาทำการสอนให้กับนักเรียน และมีการจัดการเรียนการสอน เป็นภาษาอังกฤษในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดย ครูต่างชาติร่วมกับครูไทย การปรับปรุงห้องปฏิบัติการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของ ผู้เรียน โดยการปรับเปลี่ยน ขยายห้องปฏิบัติการ จัดหาเครื่อง คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ติดตั้งโทรทัศน์ วงจรปิดตามห้องเรียน และมีสื่อเทคโนโลยีที่ครบครัน เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน มีห้อง มัลติมีเดียรวมถึงเครื่องทัศนูปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัย การส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยี เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่ก้าวไกล ตลอดจนมีการพัฒนาอาคารสถานที่อย่างต่อเนื่อง มีการปรับ สภาพภูมิทัศน์ของโรงเรียนให้ร่มรื่น สวยงาม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้ปกครอง และ นักเรียน

ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนได้ผ่านการคัดสรรผลงาน และได้รับรางวัลเหรียญเงิน จาก การจัดการเรียนรู้แบบจุดประสงค์ศึกษา ของสำนักงานเลขาธิการ ศรช. เพื่อสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อน งานปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างให้ผู้เรียน ครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องได้ใช้กระบวนการคิด และทักษะในการพัฒนาผลงานที่มีคุณภาพ ผ่านการประเมินตาม มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของ มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลฯ ปีการศึกษา 2547 – 2549 และการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

ปีการศึกษา 2550 ภายตามฉล. ประทุมราช ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้จัดการและ ผู้แทนผู้รับใบอนุญาต มุ่งเน้นนโยบายประหยัด เพิ่มคุณภาพการศึกษา ปฏิบัติงานเป็นทีม และเปิด โรงเรียนสู่ชุมชน นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของ โรงเรียน ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการก่อสร้างและตกแต่งภายในอาคาร “ศูนย์การเรียนรู้ ยอห์นแมรี” ซึ่งเป็นอาคารอเนกประสงค์ จำนวน 4 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวม 6,062 ตารางเมตร ประกอบด้วยห้องประชุมขนาดใหญ่ขนาด 900 -1,000 ที่นั่ง สำหรับรองรับการจัดงานและกิจกรรม ต่าง ๆ รวมไปถึงการเล่นกีฬาในร่มได้ ห้องประชุมย่อยขนาด 300 ที่นั่ง ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องออกกำลังกาย ลานจัดนิทรรศการ โรงอาหารขนาดใหญ่ให้ทันสมัยถูกสุขลักษณะ และห้องสมุดที่ ทันสมัย จัดสร้างห้องเกียรติยศ เพื่อเก็บรวบรวมผลงานต่าง ๆ ของโรงเรียนไว้เป็นสัดส่วน ณ ชั้นสอง อาคารศูนย์การเรียนรู้ยอห์น แมรี จัดสร้างหลังคาสระว่ายน้ำ เพื่อกันแดด - ฝนให้กับผู้ที่ใช้บริการ จัดทำคู่มือครู เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นเรื่องระเบียบและความมีวินัย ความสะอาด และลงนาม ในสัญญาซื้อขายที่ดินเช่าจาก คุณลัดดา – คุณบำรุง ศรีชชา มาเป็นกรรมสิทธิ์ของโรงเรียน จำนวน 17 ไร่ เป็นเงิน 17.5 ล้านบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนได้จัดให้มีพิธีเสกอาคาร “ศูนย์การเรียนรู้ย้อนहन แมรี” โดยได้รับเกียรติจากพระคาร์ดินัล ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประมุขอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ มาเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2551 ซึ่งตรงกับวันฉลองครบรอบ 60 ปีแห่งการก่อตั้งโรงเรียน อีกทั้งยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเปิดอาคาร “สิรินธรและศูนย์การเรียนรู้ย้อนहन แมรี” เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2551 นำความปลื้มปิติยินดีมาสู่ชาวเซนต์หลุยส์ เป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบโรงเรียนให้ร่มรื่น สะอาด และสวยงามยิ่งขึ้น จัดทำสีอาคารทุกอาคารให้ดูเด่นเป็นสง่า จัดทำและติดตั้งป้ายบอกทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนทั้งภาษาไทยและอังกฤษ เพื่อให้ผู้มาติดต่อกับทางโรงเรียนได้ใช้บริการสะดวกขึ้น จัดทำและติดตั้งป้ายสุภาภิต - คำคม ทั้งภาษาไทย และอังกฤษ ตามอาคาร เพื่อเป็นแหล่งความรู้ให้แก่นักเรียนทุกคน และในปีนี้โรงเรียนได้ผ่านการประกันคุณภาพและรับรอง มาตรฐานการศึกษา รอบ 2 ประเภทสามัญศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัยศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) นับเป็นก้าวที่สำคัญของโรงเรียน ที่มุ่งสู่การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามแนวการจัดการศึกษา เซนต์คาเบรียล พร้อมทั้งได้ส่งโรงเรียนเข้ารับการประเมินเพื่อขอรับรางวัลพระราชทาน ประเภทการศึกษาปฐมวัย ขนาดใหญ่ เพื่อเป็นการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่องต่อไป

ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนได้จัดพิธีสหุขามิสซาขอบพระคุณ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียน โดย พระสังฆราชชโลเรนซ์ เทียนชัย สมานจิต ประมุขสังฆมณฑลจันทบุรี ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2552 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 61 ปีแห่งการก่อตั้งโรงเรียน เพื่อเป็นสิริมงคลแก่คณะภราดา คณะครู ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า อีกทั้งโรงเรียนยังได้รับรางวัลสถานศึกษาพระราชทาน ระดับก่อนประถมศึกษา ขนาดใหญ่ ประจำปีการศึกษา 2551 ซึ่งถือเป็นรางวัลเกียรติยศสูงสุดที่สถานศึกษาได้รับ เพราะเป็นรางวัลที่แสดงถึงคุณภาพและมาตรฐานโดยรวมของโรงเรียน โดย ภราดาสมณฑล ประทุมราช ผู้อำนวยการฯ ได้เข้าเฝ้ารับรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2552 ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา และจัดงานฉลองรางวัล โรงเรียนพระราชทาน ในวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 โดยมีพิธีแห่อัญเชิญเกียรติบัตรในช่วงเช้าและงานเลี้ยงแสดงความยินดีในช่วงเย็น ซึ่งรางวัลสถานศึกษาพระราชทานฯ ที่ได้รับ ส่งผลให้ผู้อำนวยการโรงเรียนได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ ในฐานะเป็นผู้บริหารที่พัฒนาสถานศึกษา จนได้รับรางวัลพระราชทานจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดสร้างสวนนกเซนต์หลุยส์ ซึ่งมีนกหลากหลายชนิดให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ จัดทำป้ายแหล่งการเรียนรู้บริเวณริมแม่น้ำ สร้างศาลาการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ฯ สวนวรรณคดี และจัดสวนหย่อมรอบบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม อีกทั้งได้ติดตั้งกระดานอัจฉริยะ ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูและนักเรียนเกิดการเอื้ออำนวยเป็นเอกสารที่สวนใจสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนรู้แบบใหม่ ๆ เป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งได้รับรางวัลสถานศึกษาพระราชทาน ประเภทประถมศึกษา ขนาดใหญ่ ปีการศึกษา 2552 อันเป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทาน ติดต่อกัน 2 ปี

ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนได้จัดพิธีสหประชาชาติขอพรให้คุณเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียน ในวันที่ 4 มิถุนายน 2553 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 62 ปี แห่งการก่อตั้งโรงเรียน โดยฯพณฯ พระสังฆราช สิริพงษ์ จรัสศรี ประมุขแห่งสังฆมณฑลจันทบุรี ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธี เพื่อเป็นสิริมงคลแก่คณะภราดา คณะครู ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า และในปีนี้โรงเรียนยัง ได้รับรางวัลสถานศึกษาพระราชทาน ระดับประถมศึกษา ขนาดใหญ่ ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งถือเป็นรางวัลเกียรติยศสูงสุดที่สถานศึกษาทุกแห่งมุ่งมั่น และปรารถนาที่จะได้รับ เพราะเป็นรางวัลที่แสดงถึงคุณภาพและมาตรฐาน โดยรวมของโรงเรียน โดยผู้อำนวยการได้เข้าเฝ้าฯ เพื่อเข้ารับรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2553 ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา ซึ่งในปีนี้เป็นปีที่ 2 ที่โรงเรียนได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระทาน 2 ปีติดต่อกัน โดยมีพิธีแห่อัญเชิญเกียรติบัตรในวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 และจัดงานเลี้ยงฉลองโรงเรียนรางวัลพระราชทานระดับก่อน ประถมศึกษา ขนาดใหญ่ ประจำปีการศึกษา 2551 และระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่ ประจำปีการศึกษา 2552 ขึ้น ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2553 เพื่อเชิดชูเกียรติของโรงเรียนและเป็นการเฉลิมฉลอง "ผลงานและความดี สมศักดิ์ศรี รางวัลพระราชทาน" นอกจากนี้ได้ปรับภูมิทัศน์โดยรอบบริเวณโรงเรียนให้ร่มรื่น สะอาดสวยงาม ปรับปรุงเพิ่มเติมแหล่งการเรียนรู้ จัดทำและติดตั้งป้ายสุภาพดี - คำคม ทั้งภาษาไทย และอังกฤษ ตามอาคาร เพื่อเป็นแหล่งความรู้ ให้แก่นักเรียนทุกคน และปรับเปลี่ยนหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2551 อีกทั้งได้ติดตั้งกระดานอัจฉริยะในระดับชั้นมัธยมศึกษาทุกห้องเรียนเพื่อใช้ในการจัดการ เรียนการสอน ปรับปรุงระบบเสียงตามสายภายในโรงเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และเริ่มการก่อสร้างบ้านพักภราดาโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา พร้อมทั้งได้ส่งโรงเรียนเข้ารับการประเมินเพื่อขอรับรางวัลพระราชทาน ประเภทมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ เพื่อเป็นการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ที่ 128 ถนนศุภกิจ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นการศึกษาปฐมวัยปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บนเนื้อที่ 19 ไร่ 3 งาน 23 ตารางวา มีนักเรียนทั้งหมด 3,850 คน ระดับก่อนประถมศึกษา จำนวน 632 คน ระดับประถมศึกษา จำนวน 1,566 คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1,652 คน และคณะครูทั้งหมด 267 คน ครูชาย จำนวน 56 คน ครูหญิง จำนวน 211คน มีอาคารเรียนและอาคารประกอบการทั้งหมด 12 อาคาร จัดเป็นห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องประชุม ห้องพยาบาล ห้องพักรู โรงอาหาร อาคารพลศึกษา สนามกีฬา และอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรัชญาของโรงเรียน

1. จุดมุ่งหมายของชีวิต คือ การรู้จักสัจธรรมความจริง และการเข้าถึงธรรมอันสูงส่งอันเป็นบ่อเกิดของชีวิต
2. มนุษย์ทุกคนต้องทำงาน ความวิริยะอุตสาหะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ ดังคติพจน์ของโรงเรียนที่ว่า "LABOR OMNIA VINCIT"

วัตถุประสงค์ของโรงเรียน

1. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ประเภทสามัญศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึง การจัดการศึกษาในรูปแบบ ประเภท และระดับการศึกษาต่าง ๆ ตามที่โรงเรียนเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อให้บริการการจัดการศึกษาเกี่ยวกับกิจการโรงเรียน หรือเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไปสู่ความมุ่งหมายและหลักการที่กำหนดไว้ในกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ สำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง ครู บุคลากรของโรงเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของโรงเรียนและชุมชน
3. เพื่อให้บริการด้านวิชาการและด้านอื่นแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ครู บุคลากรของโรงเรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. เพื่อจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ยากไร้และผู้มีความสามารถพิเศษ ตามเจตนารมณ์ของนักบุญหลุยส์ มารี กรีญอง เดอ มงฟอร์ต ผู้ก่อตั้งและสถาปนาคณะ
5. ให้บริการที่พักอาศัยแก่นักเรียน ครู บุคลากรของโรงเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของโรงเรียน

เป้าหมายของโรงเรียน

1. พัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นบุคคลที่ครบ คือ พัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ ด้วยบรรยากาศของเสรีภาพและความรัก
2. ปลูกฝังความรักต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อันเป็นวิถีชีวิตของคนไทย ภายใต้ระบบประชาธิปไตย และร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ที่ดีงามของชาติ
3. เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการและทักษะชีวิต การเงินจัด (ความคล่องแคล่วหรือชำนาญ) ทางภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนเป็นคน มีทักษะ มีเหตุผล มีความคิดเป็นตรรกะ มีระเบียบวินัยต่อตนเอง เป็นคนมีทรรศนะกว้าง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาคุณภาพของชีวิตมนุษย์และสิ่ง แวดล้อม
4. เน้นการปฏิบัติและการปลูกฝังค่านิยมของการเคารพในสิทธิและเสรีภาพ ตามหลักมนุษยชนและการฝึกกำลังการทำตามหลักธรรมของแต่ละศาสนาที่ตนนับถือ ร่วมกันพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่โดยการศึกษา และเข้าใจวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมของตนเองของชุมชน และชาติเพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมสันติภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างมวลมนุษย

นโยบายของโรงเรียน

1. มุ่งปรับปรุงระบบการบริหาร และการจัดการของโรงเรียนให้เหมาะสม ทันสมัย และมีมาตรฐานสากล สอดคล้องกับนโยบายของมูลนิธิฯ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
2. มุ่งพัฒนาครูฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติการ และฝ่ายสนับสนุน ให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ความสามารถ และมีความชำนาญแบบมืออาชีพ รวมทั้งดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
3. มุ่งเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และสวัสดิการแก่บุคลากร ให้มีความมั่นใจในการทำงาน มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ
4. เร่งรัดปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ ความสามารถ มีความสุข รักการเรียนรู้และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถปฏิบัติตนให้มีคุณค่าต่อสังคม
5. มุ่งแสวงหาความร่วมมือจากคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน และจากองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องในระบบเครือข่าย ซึ่งจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนภูมิปัญญา การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การประสานงานที่ดี และความภาคภูมิใจร่วมกัน
6. มุ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามาใช้บริการในด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากรทางการศึกษา และเข้ามาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม
7. มุ่งส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนถาวร (Endowment Fund) ซึ่งเป็นต้นกำเนิดแห่งความมั่นคงของสถาบัน อันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกๆ ด้าน
8. มุ่งปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุด ก่อนที่จะตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการก่อสร้างใหม่
9. มุ่งพัฒนาระบบงานวิจัยภายในโรงเรียนให้ถูกหลักวิชา สามารถนำผลมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการ และการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
10. มุ่งพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้มีมาตรฐานสากล ทั้งในด้านปัจจัย กระบวนการ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจนสามารถประกันคุณภาพฯ และได้รับการรับรองคุณภาพฯ จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตลักษณ์ของโรงเรียน จริยธรรมเด่น เน้นจิตตารมณ์

จริยธรรม หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงคุณธรรมความดี ยึดมั่นในศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ

จิตตารมณ์ หมายถึง การดำเนินชีวิต ตามแบบท่านักบุญหลุยส์ มารีย์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต ซึ่งแสดงออกถึงความรัก ความรับผิดชอบ ความทุ่มเท ความเสียสละ ความวิริยะ ความนอบน้อม การอุทิศตน และการเป็นแบบอย่างที่ดี

เอกลักษณ์ของโรงเรียน ศิษย์เซนต์หลุยส์ สวีสวี นอบน้อม

วิสัยทัศน์โรงเรียน

โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีการบริหารจัดการการศึกษาตามมาตรฐานสากลตามหลักธรรมาภิบาล บุคลากรและผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งครบ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ มุ่งเน้นสู่ความเป็นคนดี คนเก่ง และใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

พันธกิจโรงเรียน (Mission) 6 ปี (2553 – 2558)

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
3. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการดำเนินชีวิตประจำวัน
4. พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ อย่างเป็นระบบครบถ้วน และมีความคิด สร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาโดยสันติวิธี
5. พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 2.70
6. ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ และมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
7. ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต มีทักษะกระบวนการทำงานเป็นทีม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
8. ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา และส่งเสริมให้มีสุนทรียภาพ มีผลงานด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา นันทนาการ และเทคโนโลยี
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. พัฒนาบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ
11. ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาทางด้านจิตวิญญาณ มีขวัญกำลังใจ มีความสุขในการทำงาน
12. ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้บุคลากรประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการดำเนินชีวิตประจำวัน
13. พัฒนาโรงเรียนให้มีการบริหารจัดการตามมาตรฐานสากล และตามหลักธรรมาภิบาล
14. มุ่งเน้นให้โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในรายวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงาน อาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ
15. ส่งเสริมให้โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตร และใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
16. ส่งเสริมให้โรงเรียนมีกิจกรรม และพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย
17. พัฒนาโรงเรียนให้มีอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม บรรยากาศ และเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้
18. ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบุคคล องค์กร ชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนาโรงเรียน

2.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักการ

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 : 3-180) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระดับผู้เรียนที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

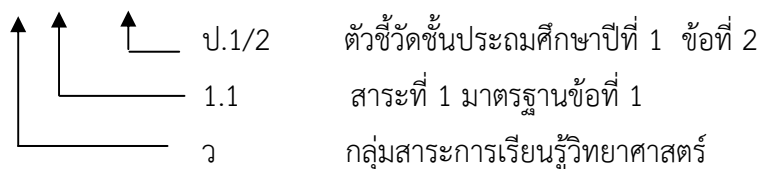
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระดับผู้เรียนที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6)

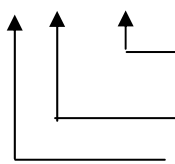
หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ป. 1/2

ต 1.2 ม.4-6/ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ม.4-6/3 2.3 ต	ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 3 สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
---	---------------------	--

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 67 มาตรฐาน ดังนี้

ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คณิตศาสตร์

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวน และความสัมพันธ์ ระหว่างการดำเนินการต่าง ๆ และใช้การดำเนินการในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจระบบจำนวนและนำเสนอสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้

สาระที่ 2 การวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัด
- มาตรฐาน ค 2.2 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด

สาระที่ 3 เรขาคณิต

- มาตรฐาน ค 3.1 อธิบายและวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ
- มาตรฐาน ค 3.2 ใช้การนิกภาพ (visualization) ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ (spatial reasoning) และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต (geometric model) ในการแก้ปัญหา

สาระที่ 4 พีชคณิต

- มาตรฐาน ค 4.1 เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน
- มาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical model) อื่น ๆ แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปใช้แก้ปัญหา

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

- มาตรฐาน ค 5.1 เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล
- มาตรฐาน ค 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล
- มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

- มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

- มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเอง และดูแลสิ่งมีชีวิต
- มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว 2.1 เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยา มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 4 แรงแและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ของวัตถุในธรรมชาติมีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ สืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัณฐานของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

- มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซีและเอกภพการปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว 7.2 เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศที่นำมาใช้ในการสำรวจอวกาศและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตรและการสื่อสาร มีกระบวนการสืบเสาะหา ความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ ในการสืบเสาะหาความรู้ การปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบาย และตรวจสอบได้ ภายใต้อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

- มาตรฐาน ส 1.1 รู้ และเข้าใจประวัติความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนา ที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ
- สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม
- มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

- มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก
- สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์
- มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถ วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น
- มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย
- สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์
- มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกันในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุป และใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- สุขศึกษาและพลศึกษา**
- สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
- มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
- สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว
- มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการ ดำเนินชีวิต
- สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล
- มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
- มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิต วิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา
- สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรง

ศิลปะ

สาระที่ 1 ทศศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อ
การดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของ
เครื่องใช้หรือวิธีการตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์
เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมี
ส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น
ข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่าง
มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ 4 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้
เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง
ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ
โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและ
เหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

2.4 หลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดวิจารณ์ ถอดแบบ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณนักเรียนของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.)

โครงสร้างเวลาเรียน

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการ ดังนี้ ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษา และเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6) รวม 6 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) รวม 3 ปี จำนวน 45 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

ตารางที่ 2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4 - 6
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	240 (6 น.ก.)
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	240 (6 น.ก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	240 (6 น.ก.)
สังคมศึกษา ศาสนา	80	80	80	80	80	80	120	120	120	240

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และวัฒนธรรม							(3 นก.)	(3 นก.)	(3 นก.)	(6 นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (6 นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	800	800	800	800	800	800	840 (21 นก.)	840 (21 นก.)	840 (21 นก.)	1,560 (39 นก.)
• กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360
• รายวิชา / กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,560 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ทำไมต้องเรียนการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงาน อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข

เรียนรู้อะไรในการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน การช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง

การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือ การสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เข้าใจวิธีการทำงานเพื่อการดำรงชีวิต สร้างผลงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ การทำงานร่วมกัน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา และทักษะการแสวงหาความรู้ ทำงาน อย่างมีคุณธรรม และมีจิตสำนึกในการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นๆ วิเคราะห์ระบบเทคโนโลยี มีความคิด สร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการ สร้างและพัฒนาสิ่งของเครื่องใช้หรือวิธีการตาม กระบวนการเทคโนโลยีอย่างปลอดภัย โดยใช้ซอฟต์แวร์ช่วยในการออกแบบหรือนำเสนอผลงาน วิเคราะห์และเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีการจัดการเทคโนโลยีด้วยวิธีการของเทคโนโลยีสะอาด

เข้าใจองค์ประกอบของระบบสารสนเทศ องค์ประกอบและหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คุณลักษณะของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง และมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์แก้ปัญหา เขียนโปรแกรมภาษา พัฒนาโครงงานคอมพิวเตอร์ ใช้ ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ใช้คอมพิวเตอร์ในการ ประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนองาน และใช้ คอมพิวเตอร์สร้างชิ้นงานหรือโครงงาน เข้าใจแนวทางสู่อาชีพ การเลือก และใช้เทคโนโลยีอย่าง เหมาะสมกับอาชีพ มีประสบการณ์ในอาชีพที่ถนัดและสนใจ และมีคุณลักษณะที่ดีต่ออาชีพ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

วาสุกรี นิแว (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ ต่อวิชาที่เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิต กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดงานการ ประถมศึกษา อำเภอเมืองปัตตานี จำนวน 9 โรงเรียน จำนวน 250 คน ผลวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชา

ที่เรียนมีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจตคติต่อพฤติกรรม การสอนของครูมีสหสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาที่เรียน

ศุขฉวี วัฒนคามินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี ทั้งด้าน คุณประโยชน์ ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม

ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติต่อการใช้ อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 353 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ใน ระดับปานกลาง

โชคชัย ใจแน่น (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติ ของนักเรียนคริสเตียนกับนักเรียนพุทธ ช่วงชั้นที่ 4 ต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนสะเมิง พิตยาคม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของ นักเรียนคริสเตียนกับนักเรียนพุทธช่วงชั้นที่ 4 ต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ในโรงเรียนสะเมิง พิตยาคม อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการ ตอนที่ 2 ให้ นักเรียนเขียนสะท้อนคิด และสะท้อนความรู้สึก หาค่าทางสถิติใช้ร้อยละกับค่าเฉลี่ย พบว่า เจตคติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา อยู่ในระดับดี ถึงดีมาก เมื่อการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนคริสเตียนกับนักเรียนพุทธต่อการเรียนวิชา พระพุทธศาสนาพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ การศึกษาด้านการสะท้อนความคิดต่อการเรียน พระพุทธศาสนาพบว่า ทั้งนักเรียนคริสเตียนและนักเรียนพุทธ มีความรู้สึกต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา พบว่า ทั้งนักเรียนคริสเตียนและนักเรียนพุทธ มีความรู้สึกต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาอยู่ในเกณฑ์ ระดับคุณภาพที่ดี

พรณรงค์ สิงห์สำราญ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติของนักศึกษา วิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพที่มีต่อคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และ ความรับผิดชอบต่อสังคม กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ในระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม แบบมีโครงสร้างสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ย One-Way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อ คุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัย ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความประหยัด ความสุขภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ในส่วนของการเปรียบเทียบ เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อ คุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า 1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับเจตคติต่อ ด้านความมีน้ำใจ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความสะอาด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และ 2) นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีระดับเจตคติต่อด้านวินัย ด้านความมีน้ำใจ และด้านความประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยดังนี้ คือ 1) ครูควรสอนแทรกคุณธรรม จริยธรรม ด้านต่างๆ ในทุกชั่วโมงที่ทำการสอน จะทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในหลักคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักศาสนาของตนเอง 2) ควรมีโครงการและกิจกรรมในพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ตลอดปีการศึกษา

เกษตรชัย บำรุงธรรม (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติต่อวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกองการศึกษา เทศบาลนครสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกองการศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร จำนวน 341 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งมี 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 ข้อความเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ มีค่าความเชื่อมั่น .906 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม, ด้านคุณประโยชน์ และด้านกิจกรรม ส่วนด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม, ด้านคุณประโยชน์ และด้านกิจกรรม ส่วนด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม, ด้านคุณประโยชน์ และด้านกิจกรรม ส่วนด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม, ด้านคุณประโยชน์ และด้านกิจกรรม ส่วนด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5. นักเรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ด้าน คุณประโยชน์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และรวมทุกด้านดีกว่านักเรียนที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Cowell and Entwistle (1971 : 85-89) ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนระหว่างผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว พบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีวิธีการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่าผู้ทรงมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Koivo (1983 : 2524-2546) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านความรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และเจตคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัย และเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

Thornburg (1985 : 181-185) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด กับนักเรียนจำนวน 509 คนพบว่า นักเรียนร้อยละ 50 เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน นักเรียนร้อยละ 20 แสดงเจตคติที่ดีในลักษณะต่างๆ อาทิ หลักสูตรที่เรียนไม่มีประโยชน์ เป้าหมายต่อ การเรียน การวัดและประเมินผลเน้นการให้คะแนนมากเกินไป ระเบียบของโรงเรียนเข้มงวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดของ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ภาคเรียนชั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 800 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2556 ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan ที่ขนาดประชากรทั้งหมด 800 คน ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามชั้นตอน ดังนี้

ชั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 95% เมื่อเทียบจากตาราง Krejcie and Morgan ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน

ชั้นที่ 2 แบ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็นระดับชั้นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 ห้องเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ห้องเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 ห้องเรียน

ชั้นที่ 3 สุ่มนักเรียนจากแต่ละระดับชั้นเรียน โดยสุ่มการคิดค่าเฉลี่ยร้อยละจากจำนวนนักเรียนทั้งหมดแต่ละระดับชั้นรวมนักเรียนทั้งหมด 260 คน ในขั้นนี้ใช้นักเรียนทั้งหมดจากการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดดังแสดงในตาราง 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	300	97
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	270	88
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	230	75
รวม	800	260

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษาทฤษฎีเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์หรืองานที่ใกล้เคียง จากการตรวจเอกสารและนำผลจากการศึกษามากำหนดเป็นเนื้อหาในแบบสอบถามตามกรอบที่กำหนด

2. ศึกษาแบบวัดเจตคติจากงานวิจัยของเกษตรชัย บำรุงธรรม (2551 : บทคัดย่อ) และดุซงกี วัฒนคามินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5

3. ใช้กรอบแนวคิดที่กำหนด เพื่อสร้างแบบวัดเจตคติให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากของเกษตรชัย บำรุงธรรม (2551 : 77-81) ประกอบด้วยแบบสอบถาม 1 ชุด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โดยวัดใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณประโยชน์ ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม รวมทั้งฉบับมีจำนวน 42 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายคะแนนเจตคติแบบของ Likert

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน	
	ข้อความทางบวก (+)	ข้อความทางลบ(-)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

4. นำแบบวัดเจตคติที่สร้างแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบ พร้อมกับปรับปรุงแก้ไข

5. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา ตลอดจนให้คำแนะนำและแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จำนวน 5 ท่าน

5.1 ดร.ราชนันท์ บุญธิมา อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.3 ดร.กฤษณา คิทธิ สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.4 ดร.วิไลวรรณ วงศ์จินดา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุวรรณภูมิ

5.5 อาจารย์สมิทธิ์ สุขชี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้กรุณาช่วยกันพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาของเครื่องมือให้เป็นอย่างดี ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. นำแบบวัดเจตคติที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

7. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. วิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient : α) ของ Cronbach (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 203) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัด
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	Σ	แทน	ผลรวม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านประโยชน์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.81, 0.95, 0.96 และ 0.91 ตามลำดับ

9. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 210) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

$$df = 2(n-1)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม (ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน)
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

จากการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า แบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.86 ถึง 4.65

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ในการตอบแบบวัดเจตคติ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้
2. จัดเตรียมแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ พร้อมกับคำชี้แจงถึงอาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใส่ซองน้ำตาลโดยแยกเป็นห้องๆ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น และจำนวนนักเรียนในห้องเรียน
3. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ไปส่งให้อาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา และรอเก็บรวบรวมแบบวัดเจตคติคืนด้วยตนเอง
4. ในการดำเนินการวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ จะมีคำชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจ ทราบวัตถุประสงค์ในการวัดเจตคติ และขอความร่วมมือในเรื่องข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจากอาจารย์ผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์ที่ดำเนินการเก็บข้อมูลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปด้วยสถิติต่างๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยหาความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบกับคำบรรยาย

ค่าร้อยละ (percentage) อ่างโน พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2554 : 236)

$$\text{ใช้สูตร} \quad pct = \frac{n_i}{n_t} \times 100$$

เมื่อ	pct	แทน	ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
	n_i	แทน	จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
	n_t	แทน	จำนวนส่วนใหญ่อทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิเคราะห์เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) แล้วแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย (mean) อ้างใน พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2554 : 245)

ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในชุดข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) อ้างใน พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2554 : 247)

ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \sum แทน ผลรวม
 X แทน คะแนนแต่ละตัวในชุดข้อมูล
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนในชุดข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ค่อยดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีเจตคติที่ปานกลางต่อวิชาคอมพิวเตอร์

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีเจตคติที่ดีมากต่อวิชาคอมพิวเตอร์

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ตามตัวแปร การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีชนิดสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t - test for independent samples)

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test เมื่อทดสอบทีชนิดความแปรปรวนรวม (pooled variance t-test) เช่นเดียวกับกรณี n เท่ากัน (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 270-271)

ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	df	=	$n_1 + n_2 - 2$
เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติ t
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่ม 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่ม 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 2
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test เมื่อทดสอบที่ชนิดความแปรปรวนแยก (separate variance t-test) (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 270-271)

ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1 - 1} + \frac{S_2^2}{n_2 - 1} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1 - 1} \right]^2}{n_1 + 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2 - 1} \right]^2}{n_2 + 1}} - 2$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าสถิติ t
\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม 1
\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่ม 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่ม 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 2
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ตามตัวแปร ระดับชั้นเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปรปรวนแบบทางเดียว (one – way Analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' test

การทดสอบความเท่าเทียมกันของความแปรปรวนโดยการทดสอบเอฟ (F-test) (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 271)

ใช้สูตร
$$F = \frac{S_H^2}{S_L^2}$$

df = $(n_H - 1), (n_L - 1)$

เมื่อ

F แทน ค่าสถิติ F

S_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนค่ามาก

S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนค่าน้อย

n_H แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแปรปรวนค่ามาก

n_L แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความแปรปรวนค่าน้อย

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธีการของ Scheffe' test (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2554 : 271-272)

ใช้สูตร

$$S = \sqrt{(k-1)F_{(\alpha; df_1, df_2)} \left[MS_E \sum_{j=1}^k \frac{(C_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ

S แทน ค่าสถิติ S

K แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน

MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

C_j แทน สัมประสิทธิ์ Contrast

ซึ่งจะมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1...

n_j แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 260 คน สามารถจำแนกข้อมูลดังตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	นักเรียน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	136	52.30
หญิง	124	47.70
รวม	260	100.00
ระดับชั้นการศึกษา		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	97	37.30
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	88	33.80
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	75	28.80
รวม	260	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน		
มี	252	96.90
ไม่มี	8	3.10
รวม	260	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ พบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 เพศหญิงจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 จำแนกตามระดับชั้นของหลักสูตร พบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 33.80 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 และจำแนกตามการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน โดยส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 96.90 และจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

4.2 การวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 260 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน จำแนกเป็นรายด้าน

เจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์	นักเรียน (n = 260)		ระดับเจตคติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S		
1. ด้านประโยชน์	4.14	0.44	สูง	1
2. ด้านเนื้อหา	3.57	0.38	สูง	3
3. ด้านกิจกรรม	3.67	0.33	สูง	2

รวม	3.79	0.33	สูง
-----	------	------	-----

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}= 3.79$, $S=0.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประโยชน์ ($\bar{X}= 4.14$, $S=0.44$) ด้านกิจกรรม ($\bar{X}= 3.57$, $S=0.38$) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}= 3.67$, $S=0.33$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียน ด้านประโยชน์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านประโยชน์	นักเรียน (n = 260)		ระดับเจตคติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S		
1. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้เป็นพนักงานมีระเบียบ	4.39	0.75	สูง	4
2. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ กระตือรือร้นในการเรียน	4.20	0.81	สูง	10
3. วิชาคอมพิวเตอร์มีหลายทางเลือกสำหรับการ การศึกษาต่อ	4.26	0.87	สูง	7
4. เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คิดอย่างมีระบบ	4.27	1.10	สูง	6
5. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คิดอย่างกว้างขวาง	4.52	0.72	สูงมาก	2
6. วิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต่อการศึกษา	4.42	1.12	สูง	3
7. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คนมีความละเอียดถี่ถ้วน	4.23	1.00	สูง	9
8. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยส่งเสริมให้เป็นคนคิดเร็ว	3.71	1.24	สูง	12
9. วิชาคอมพิวเตอร์เป็นกุญแจสู่โลกกว้าง	3.46	1.50	ปานกลาง	13
10. วิชาคอมพิวเตอร์สามารถช่วยการพัฒนา งานใหม่ๆได้เป็นอย่างดี	4.34	0.86	สูง	5
11. วิชาด้านคอมพิวเตอร์ช่วยให้งานด้านธุรกิจ มีระบบมากขึ้น	3.34	1.39	ปานกลาง	14
12. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยให้พัฒนาความคิดใน การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	4.55	0.89	สูงมาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกฝนให้คนทำงานได้อย่างเป็นระบบ	4.07	1.17	สูง	11
14. วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า	4.25	1.14	สูง	8
รวม	4.14	0.44	สูง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านประโยชน์ ภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.14, S = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับสูง จำนวน 10 ข้อ และระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

- ลำดับที่ 1 ข้อ 12 วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยให้พัฒนาความคิดในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ($\bar{X} = 4.55, S = 0.89$)
- ลำดับที่ 2 ข้อ 5 วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คิดอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 4.52, S = 0.72$)
- ลำดับที่ 3 ข้อ 6 วิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.42, S = 1.12$)
- ลำดับที่ 4 ข้อ 1 วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้เป็นคนทำงานมีระเบียบ ($\bar{X} = 4.39, S = 0.75$)
- ลำดับที่ 5 ข้อ 10 วิชาคอมพิวเตอร์สามารถช่วยการพัฒนางานใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.34, S = 0.86$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเนื้อหา	นักเรียน (n = 260)		ระดับเจตคติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S		
1. วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทันสมัยต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน	4.36	1.07	สูง	1
2. สารสนเทศในวิชาคอมพิวเตอร์มีเนื้อหาซับซ้อนเกินไป	1.62	1.02	ต่ำ	13
3. ตารางทำงานในวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้การทำงานสะดวกขึ้น	4.22	1.16	สูง	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเมื่อเรียนการนำเสนอ ในวิชาคอมพิวเตอร์	3.13	1.34	ปานกลาง	9
5. คอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาเป็นขั้นตอน	4.13	0.97	สูง	6
6. เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มีความเป็นระบบ	3.87	1.27	สูง	8
7. ข้าพเจ้าชอบการเขียนโปรแกรม	4.18	1.18	สูง	4
8. แบบฝึกหัดในวิชาคอมพิวเตอร์มีความ น่าสนใจ	3.02	1.38	ปานกลาง	10
9. การเขียนโปรแกรมในวิชาคอมพิวเตอร์ เข้าใจยาก	2.78	1.31	ปานกลาง	11
10. เมื่อพบโจทย์ปัญหาการเขียนโปรแกรมที่ ซับซ้อนข้าพเจ้าจะเลิกทำทันที	2.64	1.46	ปานกลาง	12
11. การจัดการเรียนการสอนต่อวิชาคอมพิวเตอร์ มีความสำคัญต่อทุกระดับชั้น	4.27	0.90	สูง	2
12. วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทำทนายชีวิตมนุษย์	4.15	0.98	สูง	5
13. ข้าพเจ้าชอบทำงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ที่อาจารย์มอบหมายให้ เรียบร้อยและส่งทันเวลา	4.04	0.91	สูง	7
รวม	3.57	0.38	สูง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านเนื้อหา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}= 3.57$, $S=0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 8 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ และระดับต่ำ จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ 1 วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทันสมัยต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน ($\bar{X}= 4.36$, $S=1.07$)

ลำดับที่ 2 ข้อ 11 การจัดการเรียนการสอนต่อวิชาคอมพิวเตอร์ มีความสำคัญต่อทุกระดับชั้น ($\bar{X}= 4.27$, $S=0.90$)

ลำดับที่ 3 ข้อ 3 ตารางทำงานในวิชาคอมพิวเตอร์ ช่วยให้การงานสะดวกขึ้น ($\bar{X}= 4.22$, $S=1.16$)

ลำดับที่ 4 ข้อ 7 ข้าพเจ้าชอบการเขียนโปรแกรม ($\bar{X}= 4.22$, $S=1.16$)

ลำดับที่ 5 ข้อ 12 วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทำทนายชีวิตมนุษย์ ($\bar{X}= 4.18$, $S=1.18$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์
ของนักเรียน ด้านกิจกรรม จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านกิจกรรม	นักเรียน (n = 260)		ระดับเจต คติ	ลำดับที่
	\bar{x}	S		
1. ควรลดการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์	4.06	1.42	สูง	9
2. เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มีความยากต่อการทำ ความเข้าใจ	2.03	1.17	ต่ำ	13
3. ทักษะการเขียนโปรแกรมมีความน่าสนใจ	3.80	1.51	สูง	12
4. แบบฝึกปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ	4.28	1.13	สูง	3
5. ข้าพเจ้าอยากอยากให้โรงเรียนจัดให้มีการเข้าค่าย วิชาคอมพิวเตอร์	4.32	1.15	สูง	2
6. กิจกรรมการแข่งขันการตอบปัญหาเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ	4.08	0.85	สูง	7
7. โรงเรียนน่าจะมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้าน คอมพิวเตอร์มาบรรยายเสริม	4.08	0.86	สูง	7
8. ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมของวิชาอื่นมากกว่า กิจกรรมในวิชาคอมพิวเตอร์	1.70	0.89	ต่ำ	15
9. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการค้นหาแนวทางในการ แก้ปัญหาคอมพิวเตอร์จนสำเร็จ	4.39	0.75	สูง	1
10. ข้าพเจ้าทำการศึกษาและความเข้าใจใน เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อนล่วงหน้า	4.20	0.81	สูง	5
11. ข้าพเจ้าติดตามตำราคอมพิวเตอร์เล่มปัจจุบัน อยู่เสมอ	4.25	1.07	สูง	4

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านกิจกรรม	นักเรียน (n = 260)		ระดับเจตคติ	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S		
12. ข้าพเจ้าเป็นกังวลใจเกี่ยวกับการสอบ วิชาคอมพิวเตอร์	1.73	1.03	ต่ำ	14
13. วิชาคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยทำให้ผลการเรียน วิชาอื่นๆดีขึ้น	4.05	0.99	สูง	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. วิชาที่ชอบมากที่สุดคือวิชาคอมพิวเตอร์	4.13	0.97	สูง	6
15. การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์มีเวลาน้อยเกินไป	3.87	1.27	สูง	11
รวม	3.67	0.33	สูง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ ด้านกิจกรรม ภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.67, S=0.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับสูง จำนวน 12 ข้อ และระดับต่ำ จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ 9 ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์จนสำเร็จ ($\bar{X} = 4.39, S=0.75$)

ลำดับที่ 2 ข้อ 5 ข้าพเจ้าอยากอยากให้โรงเรียนจัดให้มีการเข้าค่ายวิชาคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 4.32, S=1.15$)

ลำดับที่ 3 ข้อ 4 แบบฝึกปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.28, S=1.13$)

ลำดับที่ 4 ข้อ 11 ข้าพเจ้าติดตามตำราคอมพิวเตอร์เล่มปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.25, S=1.07$)

ลำดับที่ 5 ข้อ 10 ข้าพเจ้าทำการศึกษาและความเข้าใจในเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อนล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.20, S=0.81$)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 260 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และการเปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test แบบ Independent Sample Test ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

เจตคติที่มีต่อ	มีเครื่องคอมพิวเตอร์	ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์	t	Sig
----------------	----------------------	-------------------------	---	-----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาคอมพิวเตอร์	ใช้ที่บ้าน (n = 252)		ใช้ที่บ้าน (n = 8)			
	\bar{x}	S	\bar{x}	S		
1. ด้านประโยชน์	4.14	0.44	4.28	0.34	-0.88	0.38
2. ด้านเนื้อหา	3.56	0.38	3.81	0.39	-1.78	0.08
3. ด้านกิจกรรม	3.66	0.34	3.70	0.19	-0.30	0.77
รวม	3.79	0.33	3.93	0.26	-1.18	0.24

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่มีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ด้วยความมั่นใจ 95%

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA) ซึ่งหากพบว่ามีความแตกต่างกัน จะใช้วิธีทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) เพื่อให้ทราบว่ามีความแตกต่างกัน โดยวิธีของ Scheffe' ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

เจตคติที่มีต่อ วิชาคอมพิวเตอร์	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
1. ด้านประโยชน์					
Between Groups	3.95	2	1.98	11.09*	0.00
Within Groups	45.75	257	0.18		
Total	49.70	259			
2. ด้านเนื้อหา					
Between Groups	2.83	2	1.41	10.30*	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Within Groups	35.29	257	0.14		
Total	38.11	259			

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

เจตคติที่มีต่อ วิชาคอมพิวเตอร์	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
3. ด้านกิจกรรม					
Between Groups	1.88	2	0.94	8.91*	0.00
Within Groups	27.07	257	0.11		
Total	28.95	259			
4. โดยภาพรวม					
Between Groups	2.47	2	1.24	12.40*	0.00
Within Groups	25.62	257	0.10		
Total	28.09	259			

*P<0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่ศึกษาในระดับชั้นที่ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนเป็นรายคู่

เจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์		ระดับชั้น		
		มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
1. ด้านประโยชน์				
	\bar{x}	4.04	4.31	4.07
มัธยมศึกษาปีที่ 4	4.04	-	-0.27*	-0.02
มัธยมศึกษาปีที่ 5	4.31		-	0.25*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	4.07			-
2. ด้านเนื้อหา				
	\bar{x}	3.44	3.66	3.64
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.44	-	-0.23*	-0.20*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.66		-	0.03
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.64			-
3. ด้านกิจกรรม				
	\bar{x}	3.56	3.76	3.69
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.56	-	-0.20*	0.13*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับครูใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สงวนสิทธิ์ในการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.76		-	0.07*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.69			-
4. โดยภาพรวม	\bar{x}	3.68	3.91	3.80
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.68	-	-0.23*	-0.12*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.91		-	0.11*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.80			-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่เรียนระดับชั้นที่ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์สูงกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์สูงกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

ด้านเนื้อหา นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์สูงกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรม นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์สูงกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับชั้น และการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

5.1.2 สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ต่างกันเมื่อจำแนกตามระดับชั้น และการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 800 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ซึ่งได้มาจากการสุ่มจากตารางของ Krejcie and Morgan ที่ขนาดประชากรทั้งหมด 800 คน ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเกี่ยวกับเพศ สาขาวิชา การมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านและระดับการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติ ที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ค่าอำนาจจำแนกจากการทดสอบค่าที (t-test) ระหว่าง 2.86 ถึง 4.65 และค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.86

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 260 คน ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2556 โดยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 260 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อทราบลักษณะของนักเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ระหว่างนักเรียนที่มี และไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent Sample และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis Of Variance : One-Way ANOVA) ซึ่งหากพบว่ามี ความแตกต่างกัน จะใช้วิธีทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) โดยวิธีของ Scheffe'

5.1.7 ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผลเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.79, S=0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ด้าน ได้แก่ด้านประโยชน์ (\bar{x} = 4.14, S=0.44) ด้านกิจกรรม (\bar{x} = 3.57, S=0.38) และด้านเนื้อหา (\bar{x} = 3.67, S=0.33)

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตามระดับชั้นการศึกษา พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่ศึกษาในระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันโดยภาพรวมมีเจตคติต่อวิชาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประโยชน์ ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่มี และไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่น 95%

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถสรุปประเด็นที่นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และอภิปรายผลเพื่อที่จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ปรากฏว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

5.2.1 เจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง ($\bar{x}= 3.79$, $S=0.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ด้าน ได้แก่ด้านประโยชน์ ($\bar{x}= 4.14$, $S=0.44$) ในด้านประโยชน์คอมพิวเตอร์ช่วยพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหา ช่วยให้คิดอย่างเป็นระบบส่งเสริมให้คิดเร็วมีความจำเป็นอย่างมากต่อการศึกษา ด้านกิจกรรม ($\bar{x}= 3.67$, $S=0.33$) เน้นการค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนจัดกิจกรรมค่ายวิชาคอมพิวเตอร์ ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีรองจากด้านคุณประโยชน์ และด้านเนื้อหา ($\bar{x}= 3.57$, $S=0.38$) วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทันสมัยต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน วิชาคอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อทุกระดับชั้นช่วยให้ทำงานสะดวกขึ้น ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยเพิ่มพูนการเรียนรู้ในโรงเรียน และนอกห้องเรียนได้อย่างมาก ทำให้นักเรียนส่วนมากมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษตรชัย บำรุงธรรม (2551 : 64-67) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมอยู่ระดับดี ทั้งด้านคุณประโยชน์ ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ จำแนกการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน

จากผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตามการมีและไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน โดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรวมไม่แตกต่างกันด้วยความเชื่อมั่น 95% โดยนักเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน ($\bar{x} = 3.79$, $S = 0.33$) ส่วนนักเรียนที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน ($\bar{x} = 3.93$, $S = 0.26$) ซึ่งอยู่ในระดับสูงด้วยกันทั้งคู่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา ระหว่างการมีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกันด้วยความมั่นใจ 95% เนื่องจากนักเรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านและนักเรียนที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีความรู้และพื้นฐานการใช้งานคอมพิวเตอร์ที่คล้ายเคียงกัน ประกอบกับการที่โรงเรียนนั้นมีเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้บริการ จึงอาจจะทำให้นักเรียนที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านนั้น สามารถมาใช้งานได้ที่โรงเรียน รวมไปถึงในปัจจุบันยังมีโทรศัพท์มือถือบางรุ่นที่มีความสามารถเทียบเท่าคอมพิวเตอร์ อีกทั้งในหลักสูตรยังมีการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาคอมพิวเตอร์ในทุกระดับชั้น จึงทำให้มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วีระพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีและไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ที่สังกัดในระดับชั้นที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างอยู่ด้วยกันทั้งหมด 2 ด้านคือ ด้านประโยชน์และด้านกิจกรรม สืบเนื่องจากระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันอาจส่งผลให้นักเรียนมีความถนัดและความสนใจเกี่ยวกับวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนที่แตกต่างกันด้วย

หากพิจารณาเป็นรายด้านจากการเปรียบเทียบรายคู่จะพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหา เนื่องจากตามเนื้อหาวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาองค์ประกอบหลักภายในของคอมพิวเตอร์ การเลือกใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคอมพิวเตอร์กับศาสตร์อื่นๆ เน้นการสื่อสารข้อมูลเพื่อค้นหาข้อมูลผ่านเครือข่ายมากที่สุดทำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ต่างไปจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านกิจกรรม เนื่องจากส่วนใหญ่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าการเรียนรู้เนื้อหา ส่วนใหญ่เป็นการฝึกเขียนโปรแกรมภาษา และการใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศประกอบการตัดสินใจพร้อมใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานในการนำเสนอชิ้นงานในรูปแบบต่างๆจึงทำให้มีเนื้อหาลดลง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านประโยชน์ เนื่องจากปัจจุบันวิชาคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหาอย่างกว้างขวาง มีความจำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้ ช่วยให้ทำงานเป็นระเบียบระบบ สามารถเป็นทางเลือกสำหรับการศึกษาต่อในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ ดุษฎี วัฒนคามินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัันมีเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์โดยภาพรวมแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้ได้ผลดี ดังนี้

1. ครูควรหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริม เพื่อเพิ่มความสนใจในด้านเนื้อหาวิชาเพิ่มมากขึ้น
2. ครูควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมมากขึ้นทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน จัดให้มีห้องค้นคว้าหาความรู้ ส่งข้อมูลข่าวสารติดต่อระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเจตคติต่อวิชาอื่น ๆ บ้าง เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย เพราะเมื่อรายวิชาต่างกััน อาจมีผลทำให้เจตคติต่อวิชานั้นๆต่างกัันไปด้วย
2. ควรศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ภายใต้สังกัดของหน่วยงานต่างๆ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกษรชัย บำรุงธรรม. 2551. “การศึกษาเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 สังกัด กองการศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การศึกษาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คณะกรรมการดำเนินการจัดทำคู่มือครู. 2550. **คู่มือครูโรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา พ.ศ.2550**. ฉะเชิงเทรา : โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.
- ชม ภูมิภาค. 2516. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูชาติ ศิลปะพิเชฐ. 2546. “เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษา วิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดวงเดือน พันธุนาวิณ. 2523. **ธรรมชาติของทัศนคติกับการวัดทัศนคติ**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุนาวิณ. 2529. **เอกสารประกอบการฝึกอบรม การวิจัยขั้นสูงของพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรถ่าย เอกสาร.
- ดุขฎี วัฒนคามินทร์. 2544. “เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเอกธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทองกุล ชันขาว. 2528. “องค์ประกอบในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ.” การศึกษานอกโรงเรียน. 23(128) : 18 – 21.
- ธีระพงษ์ วงศ์สุวรรณ. 2542. “เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน วิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรณรงค์ สิงห์สำราญ. 2550. “เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์กรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม.” งานวิจัยวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. 2554. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนิต ศรีประดิษฐ์. 2540. “เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. **การวัดผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2530. **หลักการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543. **การวัดด้านจิตพิสัย.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

वासुกรี นิแวง. “ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาที่เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<http://203.146.77.6/research/r001/y43e3129.htm>. 2538.

ศศิธร หาคำ. 2533. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยได้รับการตรวจการบ้าน 3 แบบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531. **เจตคติ.** กรุงเทพฯ : ดี.ดี.บุ๊คส์ไตร์.

เสาวนีย์ ศศิวิมล. 2528. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อวยชัย โขคบถุณยสิทธิ์. 2525. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาเรื่อง การพัฒนาประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนเป็นทีม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Anastasi, Ann. 1982. **Psychological Testing.** 5 th ed., New York : Macmillan, co., Inc.

Coon.Francis James. 1983. **Education of Psychology Exploration and Applicatione.** New York : West Publishing Co.

Cowell.MD.and Eatwistee,N.J. 1971. **The British of Educational Psychology.** City : Pubilsher.

Fishbein, Martin. 1967. **Reading in Attitude Theory and Measurement.** New York : Wiley & Sons, Inc.,

Katz, D. 1960. “The Functional Approach to the study of Attitude.” *Publ. Opin. Quart.* Vol(24) : 63-204.

Koivo, Anne Diblak. 1993. “The Relationship of Student Perception of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences ins Sex, and Academic Achievement.” *Dissertation Abstracts Intemation.* Vol(43) : 2624-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Kolesnik, Walter B. 1970. **Experimental Psychology**. 2 nd ed., New York : McGrew – Hill.
- McGuire, W.J. 1969. “**The Nature of Attitude and Attitude Change.**” in The Handbook of Social Psychology. 3 : 136 – 314.
- Mehrens, William A. and Lehmann, Irvin J. 1978. **Measurement and Evaluation in Education and Psychology**. 2 nd ed., New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Shaw, Marvin E. and Jack M.Wright. 1976. **Scales for the Measurement of Attitude**. New York : McGraw – Hill, Inc.,
- Thronberg, Hershall D. 1985. “**Attitudinal Determinants in Holding Drop Out in School.**” The Journal of Educational Research. Vol(68) : 181 – 185
- Triandis, Harry C. 1971. **Attitude and Attitude Change**. New York : John Wiley and sons.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์

คำชี้แจงในการตอบแบบวัดเจตคติ

1. แบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ชุดนี้ ผู้ตอบแบบวัดเจตคติ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา
2. แบบวัดเจตคติประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
 - ตอนที่ 2 ข้อความเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์
3. แบบวัดเจตคตินี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ในด้านประโยชน์ เนื้อหา และกิจกรรม
4. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือข้อใดผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์แต่อย่างใด ในการตอบแบบวัดเจตคติของนักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ คำตอบของนักเรียนจะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง

1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความตามความเป็นจริง
 1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
 2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - () ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - () ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 3. มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน
 - () มี
 - () ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 ตอนที่ 2

ข้อความแบบวัดเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์
คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติฉบับนี้มีอยู่ 42 ข้อ แต่ละข้อเป็นข้อความที่แสดงความรู้สึกที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์
2. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงช่องเดียว ให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
3. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ ให้นักเรียนทำทุกข้อ

ด้านประโยชน์

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้เป็นการทำงานมีระเบียบ					
2	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	กระตือรือร้นในการเรียน					
3	วิชาคอมพิวเตอร์มีหลายทางเลือกสำหรับการศึกษาคือ					
4	เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คิดอย่างมีระบบ					
5	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คิดอย่างกว้างขวาง					
6	วิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต่อการศึกษา					
7	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้คนมีความละเอียดถี่ถ้วน					
8	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยส่งเสริมให้เป็นคนคิดเร็ว					
9	วิชาคอมพิวเตอร์เป็นกุญแจสู่โลกกว้าง					
10	วิชาคอมพิวเตอร์สามารถช่วยการพัฒนางานใหม่ๆได้เป็นอย่างดี					
11	วิชาด้านคอมพิวเตอร์ช่วยให้งานด้านธุรกิจมีระบบมากขึ้น					
12	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยให้พัฒนาความคิดในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน					
13	วิชาคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกฝนให้คนทำงานได้อย่างเป็นระบบ					
14	วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับข้าพเจ้า					

ด้านเนื้อหา

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทันสมัยต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน					
2	สารสนเทศในวิชาคอมพิวเตอร์มีเนื้อหาซับซ้อนเกินไป					
3	ตารางทำงานในวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยให้การทำงานสะดวกขึ้น					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเมื่อเรียนการนำเสนอใน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	วิชาคอมพิวเตอร์					
5	คอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาเป็นขั้นตอน					
6	เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มีความเป็นระบบ					
7	ข้าพเจ้าชอบการเขียนโปรแกรม					
8	แบบฝึกหัดในวิชาคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ					
9	การเขียนโปรแกรมในวิชาคอมพิวเตอร์เข้าใจยาก					
10	เมื่อพบโจทย์ปัญหาการเขียนโปรแกรมที่ซับซ้อนข้าพเจ้าจะเลิกทำทันที					
11	การจัดการเรียนการสอนต่อวิชาคอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อทุกระดับชั้น					
12	วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่ทำลายชีวิตมนุษย์					
13	ข้าพเจ้าชอบทำงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่อาจารย์มอบหมายให้เรียบร้อยและส่งทันเวลา					

ด้านกิจกรรม

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	ควรลดการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์					
2	เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มีความยากต่อการทำ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ความเข้าใจ					
3	ทักษะการเขียนโปรแกรมมีความน่าสนใจ					
4	แบบฝึกปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ					
5	ข้าพเจ้าอยากอยากให้โรงเรียนจัดให้มีการเข้าค่ายวิชาคอมพิวเตอร์					
6	กิจกรรมการแข่งขันการตอบปัญหาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ					
7	โรงเรียนน่าจะมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์มาบรรยายเสริม					
8	ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมของวิชาอื่นมากกว่ากิจกรรมในวิชาคอมพิวเตอร์					
9	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการค้นหาแนวทางการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์สำเร็จ					
10	ข้าพเจ้าทำการศึกษาและความเข้าใจในเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อนล่วงหน้า					
11	ข้าพเจ้าติดตามตำราคอมพิวเตอร์เล่มปัจจุบันอยู่เสมอสม่ำเสมอ					
12	ข้าพเจ้าเป็นกังวลใจเกี่ยวกับการสอบวิชาคอมพิวเตอร์					
13	วิชาคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยทำให้ผลการเรียนวิชาอื่นๆดีขึ้น					
14	วิชาที่ชอบมากที่สุดคือวิชาคอมพิวเตอร์					
15	การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์มีเวลาน้อยเกินไป					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวหทัยชนก ศรีชนะวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	14 กุมภาพันธ์ 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่อยู่ปัจจุบัน	38 ถนนอมอรอุทิศ 1 ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ปีการศึกษา 2557 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา 128 ถ.ศุภกิจ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000 ตำแหน่ง ครูผู้สอนวิชาเคมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้